Tämä asiakirja on ainoastaan dokumentointitarkoituksiin. Toimielimet eivät vastaa sen sisällöstä.

►**B**

NEUVOSTON DIREKTIIVI 96/82/EY,

annettu 9 päivänä joulukuuta 1996,

vaarallisista aineista aiheutuvien suuronnettomuusvaarojen torjunnasta

(EYVL L 10, 14.1.1997, s. 13)

sellaisena kuin se on muutettuna seuraavilla:

		virallinen lehti		
		N:o	sivu	päivämäärä
►**M1**	Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1882/2003, annettu 29 päivänä syyskuuta 2003	L 284	1	31.10.2003
►**M2**	Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2003/105/EY, annettu 16 päivänä joulukuuta 2003	L 345	97	31.12.2003
►**M3**	Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1137/2008, annettu 22 päivänä lokakuuta 2008	L 311	1	21.11.2008
►**M4**	Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2012/18/EU, annettu 4 päivänä heinäkuuta 2012	L 197	1	24.7.2012

Huom. Tämä konsolidoitu versio viittaa Euroopan laskentayksikköön ja/tai ecuun. Nämä viittaukset tulee ymmärtää 1 päivästä tammikuuta 1999 lähtien viittauksena euroon — neuvoston asetus (ETY) N:o 3308/80 (EYVL L 345, 20.12.1980, s. 1) ja neuvoston asetus (EY) N:o 1103/97 (EYVL L 162, 19.6.1997, s. 1).

▼B

NEUVOSTON DIREKTIIVI 96/82/EY,

annettu 9 päivänä joulukuuta 1996,

vaarallisista aineista aiheutuvien suuronnettomuusvaarojen torjunnasta

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan talousyhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 130 s artiklan ensimmäisen kohdan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen ([1]),

ottaa huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ([2]),

noudattaa perustamissopimuksen 189 c artiklassa määrättyä menettelyä ([3])

sekä katsoo, että

1) tietyn teollisen toiminnan suuronnettomuuden vaarasta aiemmin 24 päivänä kesäkuuta 1982 annettu neuvoston direktiivi 82/501/ETY ([4]), koskee tietyn teollisen toiminnan mahdollisesti aiheuttamien suuronnettomuuksien ennalta estämistä ja niiden ihmiselle ja ympäristölle aiheuttamien seurausten rajoittamista,

2) yhteisön ympäristöpolitiikan tavoitteiden ja periaatteiden tarkoituksena on, sellaisina kuin ne määritellään perustamissopimuksen 130 r artiklan 1 ja 2 kohdassa sekä täsmennetään Euroopan yhteisön ympäristöalan toimintaohjelmissa ([5]), erityisesti ennalta ehkäisevin toimenpitein säilyttää ja suojella ympäristön laatua sekä suojella ihmisen terveyttä,

3) ympäristöalan neljänteen ohjelmaan liittyvässä päätöslauselmassaan ([6]) neuvosto ja neuvostossa kokoontuneet jäsenvaltioiden hallitusten edustajat korostivat direktiivin 82/501/ETY tehokkaamman täytäntöönpanon välttämättömyyttä ja pyysi tarkistamaan tätä direktiiviä muun muassa siten, että tarvittaessa sen soveltamisalaa mahdollisesti laajennettaisiin ja lisättäisiin tietojen vaihtoa jäsenmaiden välillä tällä alalla; myös viides toimintaohjelma, jonka yleiset suuntaviivat neuvosto ja neuvostossa kokoontuneet jäsenvaltioiden hallitusten edustajat hyväksyivät 1 päivänä helmikuuta 1993 annetussa päätöslauselmassaan ([7]), korostaa vaarojen ja onnettomuuksien parempaa hallintaa,

---

([1]) EYVL N:o C 106, 14.4.1994, s. 4 ja EYVL N:o C 238, 13.9.1995, s. 4
([2]) EYVL N:o C 295, 22.10.1994, s. 83
([3]) Euroopan parlamentin lausunto annettu 16 päivänä helmikuuta 1995 (EYVL N:o C 56, 6.3.1995, s. 80), neuvoston yhteinen kanta vahvistettu 19 päivänä maaliskuuta 1996 (EYVL N:o C 120, 24.4.1996, s. 20) ja Euroopan parlamentin päätös tehty 15 päivänä heinäkuuta 1996 (EYVL N:o C 261, 9.9.1996, s. 24).
([4]) EYVL N:o L 230, 5.8.1982, s. 1, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 91/692/ETY (EYVL N:o L 377, 31.12.1991, s. 48)
([5]) EYVL N:o C 112, 20.12.1973, s. 1
EYVL N:o C 139, 13.6.1977, s. 1
EYVL N:o C 46, 17.2.1983, s. 1
EYVL N:o C 70, 18.3.1987, s. 1
EYVL N:o C 138, 17.5.1993, s. 1
([6]) EYVL N:o C 328, 7.12.1987, s. 3
([7]) EYVL N:o C 138, 17.5.1993

▼B

4) Bhopalin ja Meksikon onnettomuuksien jälkeen, jolloin vaarallisten aineiden ja asuinalueiden lähekkäisyyden aiheuttama vaara tuli selvästi esiin, neuvosto ja neuvostossa kokoontuneet jäsenvaltioiden hallitusten edustajat kehottivat 16 päivänä lokakuuta 1989 antamassaan päätöslauselmassa komissiota sisällyttämään direktiivin 82/501/ETY maankäytön sunnittelun valvontaa koskevia säännöksiä uusia laitoksia hyväksyttäessä sekä kehitettäessä yhdyskuntarakennetta olemassa olevien laitosten ympärillä,

5) viimeksi mainitussa päätöslauselmassa neuvosto kehotti komissiota toimimaan yhteistyössä jäsenmaiden kanssa keskinäisen yhteisymmärryksen edistämiseksi sekä turvallisuusselvityksiä koskevien kansallisten periaatteiden ja käytäntöjen yhdenmukaistamiseksi,

6) on toivottavaa, että eri keinoin hankitut kokemukset suuronnettomuuksia aiheuttavien vaaratilanteiden hallinnasta kerätään yhteen; komission ja jäsenvaltioiden olisi ylläpidettävä suhteitaan toimivaltaisten kansainvälisten elinten kanssa ja pyrittävä toteuttamaan tässä direktiivissä esitettyjä toimenpiteitä vastaavia toimenpiteitä kolmansiin maihin,

7) Yhdistyneiden Kansakuntien Euroopan talouskomission yleissopimuksessa teollisuusonnettomuuksien rajojen yli ulottuvista vaikutuksista on määräyksiä toimenpiteistä sellaisten teollisuusonnettomuuksien ennaltaehkäisemisestä, joilla voi olla rajojen yli ulottuvia seurauksia, niihin varautumisesta ja niiden torjunnasta, sekä tämän alan kansainvälisestä yhteistyöstä,

8) direktiivi 82/501/ETY oli yhdenmukaistamisen ensimmäinen välivaihe, ja kyseistä direktiiviä olisi muutettava ja täydennettävä suojelun korkean tason varmistamiseksi yhdenmukaisesti ja tehokkaasti koko yhteisössä; tässä vaiheessa yhdenmukaistaminen rajoittuu toimenpiteisiin, jotka ovat tarpeen tehokkaamman laajalle alueelle vaikuttavien suuronnettomuuksien torjuntajärjestelmän käyttöönottamiseksi ja näiden onnettomuuksien vaikutusten rajoittamiseksi,

9) suuronnettomuuksien vaikutukset voivat ulottua rajojen yli; onnettomuuden ekologisista ja taloudellisista kustannuksista joutuvat vastaamaan sekä asianomainen laitos että kyseessä olevat jäsenvaltiot; sen vuoksi olisi toteutettava toimenpiteitä suojelun korkean tason varmistamiseksi koko yhteisössä,

10) tämän direktiivin säännöksiä sovelletaan sen rajoittamatta työterveyttä ja -turvallisuutta koskevien yhteisön säännösten soveltamista,

11) ei ole tarkoituksenmukaista käyttää luetteloa, jossa nimetään tiettyjä laitoksia mainitsematta muita aivan samat vaarat sisältäviä laitoksia, ja tällainen käytäntö voi johtaa siihen, että suuronnettomuuksien mahdollisia aiheuttajia voi jäädä säännösten ulkopuolelle; direktiivin 82/501/ETY soveltamisalaa on muutettava niin, että säännöksiä voidaan soveltaa kaikkiin laitoksiin, joissa on niin paljon vaarallisia aineita, että suuronnettomuuden vaara on olemassa,

12) jäsenvaltiot voivat perustamissopimusta noudattaen ja yhteisön asiaa koskevan lainsäädännön mukaisesti pitää voimassa tai toteuttaa asianmukaisia toimenpiteitä, jotka koskevat tämän direktiivin soveltamisalan ulkopuolelle jääviä kuljetuksiin liittyviä toimintoja satamassa ja ratapihoilla tässä direktiivissä säädettyä turvatasoa vastaavan tason varmistamiseksi;

▼B

13) vaarallisten aineiden siirtämisestä putkilinjoja pitkin voi myös aiheutua suuronnettomuuksia; komission on, kerättyään ja arvioituaan tietoja yhteisön piirissä olemassa olevista järjestelysitä tällaisen toiminnan ja niihin liittyvien onnettomuustilanteiden sääntelemiseksi, valmisteltava tiedonanto, jossa esitetään perustelut tällä alalla mahdollisesti tarvittaville toimenpiteille ja tähän tarkoitukseen parhaiten soveltuva keino,

14) jäsenvaltiot voivat perustamissopimusta noudattaen ja yhteisön asiaa koskevan lainsäädännön mukaisesti pitää voimassa tai toteuttaa kaatopaikkoja koskevia toimenpiteitä, jotka eivät kuulu tämän direktiivin piiriin,

15) analysoitaessa yhteisön alueella ilmoitettuja suuronnettomuuksia käy ilmi, että suurin osa onnettomuuksista johtuu johtamis- ja organisaatiojärjestelmien puutteellisuudesta; on aiheellista määritellä yhteisötasolla johtamisjärjestelmiä koskevat perusperiaatteet suuronnettomuuksiin liittyvien vaaratilanteiden ehkäisemiseksi ja hallitsemiseksi sekä niiden seurausten rajoittamiseksi,

16) toimivaltaisten viranomaisten suorittamaa laitosten tarkastamista koskevien järjestelyjen erot voivat johtaa eroihin suojelun tasossa; on aiheellista vahvistaa yhteisön tasolla olennaiset vaatimukset, joita jäsenvaltioiden käyttöön ottamien tarkastusjärjestelmien on vastattava,

17) sen osoittamiseksi, että kaikki tarpeellinen on tehty suuronnettomuuksien ehkäisemiseksi, asianosaisten kouluttamiseksi tällaisten onnettomuuksien varalta sekä tarvittavien toimenpiteiden toteuttamiseksi onnettomuuden sattuessa, on tärkeää, että huomattavia määriä vaarallisia aineita sisältävien tuotantolaitosten toiminnan harjoittajat antavat toimivaltaiselle viranomaiselle tietoja turvallisuusselvityksen muodossa, jossa kerrotaan tarkasti tuotantolaitokseen, siellä oleviin vaarallisiin aineisiin, laitteistoihin tai varastointiin, mahdollisiin suuronnettomuuksiin sekä johtamisjärjestelmiin liittyvistä seikoista suuronnettomuuksien ehkäisemiseksi ja niiden vaaran vähentämiseksi sekä niiden seurausten rajoittamiseksi tarvittavien toimenpiteiden mahdollistamiseksi,

18) silloin kun laitosten sijainti ja lähekkäisyys voivat lisätä suuronnettomuuden todennäköisyyttä tai mahdollisuutta tai pahentaa sen seurauksia, ketjureaktion vaaran vähentämiseksi on tärkeätä vaihtaa asiaan liittyviä tietoja ja säätää väestölle tiedottamista koskevasta yhteistyöstä,

19) ympäristötiedon saatavuuden parantamiseksi väestön tulisi saada tietää toiminnanharjoittajien laatimista turvallisuusselvityksistä, ja henkilöillä, joita suuronnettomuus mahdollisesti koskee, on oltava käytettävissään riittävät tiedot toimiakseen oikein sellaisen sattuessa,

20) hätätilanteisiin varautumisen kannalta on tärkeää, että niissä laitoksissa, joissa on huomattavia määriä vaarallisia aineita, laaditaan ulkoiset ja sisäiset pelastussuunnitelmat sekä organisoidaan niiden harjoitteleminen ja tarvittaessa niiden korjaaminen sekä käyttöönotto suuronnettomuuden tapahtuessa tai sen uhatessa,

▼B

21) laitoksen henkilökuntaa on kuultava sisäisestä pelastusssuunnitelmasta sekä väestöä ulkoisesta pelastussuunnitelmasta,

22) asuinalueiden, huomattavassa yleisessä käytössä olevien sekä luontonsa puolesta erityisen kiinnostavien tai herkkien alueiden suojelemiseksi on tarpeellista, että jäsenmaiden maankäytön suunnittelussa ja muissa asiaan kuuluvissa jäsenvaltioiden toimintaperiaatteissa otetaan pitkällä aikavälillä huomioon, että on välttämätöntä säilyttää riittävä etäisyys edellä mainittujen alueiden ja kyseisten vaarallisten laitosten välillä ja että olemassa olevien laitosten osalta suunnittelussa otetaan huomioon tekniset lisätoimenpiteet, jotta ihmisiin kohdistuva uhka ei kasvaisi,

23) sen varmistamiseksi, että suuronnettomuuden sattuessa toteutetaan tarkoituksenmukaiset toimenpiteet, on laitoksen toiminnasta vastaavan henkilön välittömästi ilmoitettava onnettomuudesta toimivaltaisille viranomaisille sekä annettava näille tarpeelliset tiedot onnettomuuden seurausten arvioimiseksi,

24) tietojen vaihdon varmistamiseksi ja vastaavanlaisten onnettomuuksien estämiseksi tulevaisuudessa jäsenvaltiot toimittavat komissiolle tietoja alueellaan sattuvista suuronnettomuuksista, jotta komissio voisi analysoida niihin liittyvät vaarat ja perustaa ja ylläpitää erityisesti suuronnettomuuksia ja niistä saatuja opetuksia koskevan tiedonvälitysjärjestelmän; tämän tietojen vaihdon on koskettava myös sellaisia ”läheltä piti” -tilanteita, joilla jäsenvaltioiden mielestä on erityistä teknistä mielenkiintoa suuronnettomuuksien estämisen ja niiden seurauksien rajoittamisen kannalta,

ON ANTANUT TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Direktiivin tavoite

Tämän direktiivin tavoitteena on ehkäistä suuronnettomuuksia, joissa on mukana vaarallisia aineita, ja rajoittaa niiden ihmisiin ja ympäristöön kohdistuvia seurauksia, jotta koko yhteisössä voitaisiin taata yhdenmukaisesti ja tehokkaasti korkea turvallisuuden taso.

2 artikla

Soveltamisala

1. Tätä direktiiviä sovelletaan tuotantolaitoksiin, joissa on vaarallisia aineita vähintään niin suuria määriä kuin liitteessä I, 1 ja 2 osa, 2 sarake, mainitaan, lukuun ottamatta 9, 11 ja 13 artiklaa, joita sovelletaan tuotantolaitoksiin, joissa on vaarallisia aineita vähintään niin suuria määriä kuin liitteessä I, 1 ja 2 osa, 3 sarake, mainitaan.

Tässä direktiivissä tarkoitetaan ”vaarallisten aineiden olemassaololla” sitä, että niitä on tai ennakoidaan olevan tuotantolaitoksessa tai sitä, että voidaan olettaa näitä aineita muodostuvan teollisen kemiallisen prosessin hallinnan menettämisen seurauksena vähintään liitteen I osissa 1 ja 2 säädettyjen vähimmäismäärien mukainen määrä.

▼B

2. Tämän direktiivin määräyksiä sovelletaan sen rajoittamatta työympäristöä koskevien yhteisön säännösten, erityisesti toimenpiteistä työntekijöiden turvallisuuden ja terveyden parantamisen edistämiseksi työssä 12 päivänä kesäkuuta 1989 annetun neuvoston direktiivin 89/391/ETY soveltamista ([1]).

3 artikla

Määritelmät

Tässä direktiivissä tarkoitetaan:

1) ”tuotantolaitoksella” koko sitä toiminnanharjoittajien valvonnassa olevaa aluetta, jossa on vaarallisia aineita yhdessä tai useammassa laitoksessa, yhteiset tai toisiinsa liittyvät perusrakenteet tai toiminnot mukaan lukien;

2) ”laitoksella” tuotantolaitoksen sisäpuolella olevaa teknistä yksikköä, jossa tuotetaan, käytetään, käsitellään tai varastoidaan vaarallisia aineita. Se käsittää kaikki laitteistot, rakenteet, putkistot, koneet, työkalut, yksityisessä käytössä olevat rautatien sivuraiteet, satama-altaat, laitoksen käyttöön tarkoitetut lastaus- ja purkauspaikat, laiturit, varastot tai vastaavat kelluvat tai maalle rakennetut rakennelmat, jotka ovat tarpeen laitoksen toiminnalle;

3) ”toiminnanharjoittajalla” luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka hoitaa tuotantolaitosta tai laitosta tai pitää sitä hallinnassaan, tai joille on siirretty taloudellinen päätäntävalta tällaisessa teknisessä toiminnassa, jos kansallisessa lainsäädännössä on asiaa koskeva määräys;

4) ”vaarallisilla aineilla” liitteen I ensimmäisessä osassa lueteltuja tai liitteen I toisessa osassa vahvistettujen luokitusperiaatteiden mukaisia aineita, seoksia tai valmisteita, jotka ovat raaka-aineen, tuotteiden, sivutuotteiden, jätteiden tai välituotteiden muodossa, mukaan lukien sellaiset, joita voidaan kohtuudella olettaa muodostuvan onnettomuuden tapahtuessa,

5) ”suuronnettomuudella” esimerkiksi huomattavaa päästöä, tulipaloa, räjähdystä tai muuta ilmiötä, joka seuraa tässä direktiivissä tarkoitetun tuotantolaitoksen toiminnassa esiintyneistä hallitsemattomista tapahtumista, jotka voivat aiheuttaa ihmisten terveyteen tai ympäristöön kohdistuvaa vakavaa välitöntä tai myöhemmin ilmenevää vaaraa tuotantolaitoksen sisä- tai ulkopuolella, ja jossa on mukana yksi tai useampia vaarallisia aineita,

6) ”vaaralla” sellaista vaaralliseen aineeseen tai tilanteeseen olennaisesti liittyvää ominaisuutta, joka voi aiheuttaa vahinkoa ihmisten terveydelle tai ympäristölle;

7) ”riskillä” todennäköisyyttä, että tietty erityinen vaikutus syntyy tiettynä aikana tai määrätyissä olosuhteissa;

8) ”varastoinnilla” sitä, että alueella varastoidaan tai säilytetään tietty määrä vaarallisia aineita.

4 artikla

Poikkeukset

Tätä direktiiviä ei sovelleta

a) puolustusvoimien tuotantolaitoksiin, laitoksiin tai varastoihin,

b) ionisoivan säteilyn aiheuttamiin vaaroihin,

([1]) EYVL N:o L 183, 29.6.1989, s. 1

▼B

c) vaarallisten aineiden kuljetukseen ja väliaikaiseen varastointiin maantie-, rautatie-, sisävesi-, meri- ja ilmakuljetuksessa, mukaan lukien purku ja lastaus sekä siirto kuljetusmuodosta toiseen kuljetusmuotoon satama-altaissa, laitureilla tai ratapihoilla tässä direktiivissä tarkoitettujen tuotantolaitosten ulkopuolella,

d) vaarallisten aineiden siirtoon putkilinjoissa, pumppuasemat mukaan lukien, tässä direktiivissä tarkoitettujen tuotantolaitosten ulkopuolella,

▼M2

e) mineraalien hyödyntämiseen (etsintään, louhintaan ja prosessointiin) maanalaisissa kaivoksissa, avolouhoksissa tai poranreikien kautta, lukuun ottamatta kemiallisia ja lämpöprosessitoimintoja ja sellaisiin toimintoihin liittyvää varastointia, joissa käytetään liitteessä I määriteltyjä vaarallisia aineita,

f) mineraalien, hiilivedyt mukaan lukien, offshore-etsintään tai -hyödyntämiseen,

g) kaatopaikkoihin, lukuun ottamatta toimivia kaivosjätteen käsittelylaitoksia, sekä niiden altaita ja patoja, joissa esiintyy liitteessä I määriteltyjä vaarallisia aineita erityisesti kun niitä käytetään mineraalien kemiallisen ja lämpöprosessin yhteydessä.

▼B

5 artikla

Toiminnanharjoittajan yleiset velvoitteet

1. Jäsenvaltioiden on huolehdittava, että toiminnanharjoittaja velvoitetaan ryhtymään kaikkiin tarvittaviin toimiin suuronnettomuuksien ehkäisemiseksi ja niistä ihmisille ja ympäristölle aiheutuvien seurauksien rajoittamiseksi.

2. Jäsenvaltioiden on huolehdittava, että toiminnanharjoittaja velvoitetaan olemaan aina valmis osoittamaan 16 artiklassa tarkoitetulle toimivaltaiselle viranomaiselle, jota jäljempänä nimitetään ”toimivaltaiseksi viranomaiseksi”, erityisesti 18 artiklassa tarkoitettuja tarkastuksia ja valvontaa varten, että hän on ryhtynyt kaikkiin tarpeellisiin tässä direktiivissä säädettyihin toimiin.

6 artikla

Ilmoittaminen

1. Jäsenvaltioiden on huolehdittava, että toiminnanharjoittaja velvoitetaan lähettämään ilmoitus toimivaltaiselle viranomaiselle seuraaviin määräaikoihin mennessä:

— uusista tuotantolaitoksista, kohtuullisessa määräajassa ennen kuin rakentaminen tai toiminta aloitetaan,

— olemassa olevista tuotantolaitoksista, yhden vuoden kuluessa 24 artiklan 1 kohdassa määrätystä päivämäärästä,

▼M2

— tämän direktiivin soveltamisalaan myöhemmin kuuluvista tuotantolaitoksista kolmen kuukauden kuluessa päivästä, jona tätä direktiiviä aletaan 2 artiklan 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa säädetyn mukaisesti soveltaa asianomaiseen tuotantolaitokseen.

▼B

2. Edellä 1 kohdassa määrätyssä ilmoituksessa on oltava seuraavat tiedot:

a) toiminnanharjoittajan nimi tai toiminimi sekä kyseessä olevan tuotantolaitoksen täydellinen osoite,

b) toiminnanharjoittajan toimipaikka ja sen täydellinen osoite,

c) tuotantolaitoksesta vastaavan henkilön nimi tai toimi, jos on kyseessä muu henkilö kuin a alakohdassa tarkoitettu,

d) tiedot, joiden avulla vaaralliset aineet tai näiden aineiden luokka voidaan tunnistaa,

e) kyseis(t)en vaarallis(t)en aine(id)en määrä ja olomuoto,

f) laitoksessa tai varastossa harjoitettava tai harjoitettavaksi suunniteltu toiminta,

g) tuotantolaitoksen välitön ympäristö (seikat, jotka voivat aiheuttaa suuronnettomuuksia tai pahentaa niiden seurauksia).

3. Jos olemassa olevan tuotantolaitoksen toiminnanharjoittaja on jo toimittanut kaikki 2 kohdassa tarkoitetut tiedot tämän direktiivin voimaantulopäivänä sovellettavien kansallisten lakien perusteella toimivaltaisille viranomaisille, ei 1 kohdassa säädettyä ilmoitusta vaadita.

4. Jos:

— toiminnanharjoittajan 2 kohdan mukaisesti tekemässä ilmoituksessa mainittu vaarallisen aineen määrä kasvaa merkittävästi, sen ominaisuudet, olomuoto tai valmistusmenetelmä muuttuvat merkittävästi,

▼M2

— tuotantolaitokseen tai laitokseen tehdään muutoksia, jotka saattavat vaikuttaa merkittävästi suuronnettomuusvaaroihin, tai

▼B

— laitos suljetaan lopullisesti,

toiminnanharjoittajan on välittömästi ilmoitettava toimivaltaiselle viranomaiselle tilanteen muutoksesta.

7 artikla

Toimintaperiaatteet suuronnettomuuksien ehkäisemiseksi

1. Jäsenvaltioiden on huolehdittava, että toiminnanharjoittaja velvoitetaan laatimaan asiakirja, jossa toiminnanharjoittaja selostaa toimintaperiaatteensa suuronnettomuuksien ehkäisemiseksi, ja huolehtimaan, että näitä toimintaperiaatteita noudatetaan. Toiminnanharjoittajan suuronnettomuuksien ehkäisemisen toimintaperiaatteet tulee laatia siten, että taataan ihmisille ja ympäristölle korkea turvallisuuden taso käyttämällä tarkoituksenmukaisia keinoja, rakenteita ja johtamisjärjestelmiä.

▼M2

1a. Edellä 1 kohdassa tarkoitettu asiakirja on tämän direktiivin soveltamisalaan myöhemmin kuuluvien tuotantolaitosten osalta laadittava viipymättä, mutta joka tapauksessa kolmen kuukauden kuluessa päivästä, jona direktiiviä aletaan 2 artiklan 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa säädetyn mukaisesti soveltaa asianomaiseen tuotantolaitokseen.

▼B

2. Asiakirjan laatimisessa on otettava huomioon liitteessä III esitetyt periaatteet, ja sen on oltava toimivaltaisten viranomaisten käytettävissä erityisesti 5 artiklan 2 kohdan ja 18 artiklan soveltamista varten.

3. Tätä artiklaa ei sovelleta 9 artiklassa tarkoitettuihin tuotantolaitoksiin.

8 artikla

Onnettomuuden leviäminen

1. Jäsenvaltioiden on huolehdittava, että toimivaltainen viranomainen määrittelee toiminnanharjoittajan 6 ja 9 artiklan mukaisesti toimittamien tietojen perusteella tuotantolaitokset tai tuotantolaitosryhmät, joissa suuronnettomuuden todennäköisyys ja mahdollisuus voivat kasvaa tai suuronnettomuuden seuraukset saattavat suurentua tuotantolaitosten sijainnin ja toisten tuotantolaitosten läheisyyden sekä niissä olevien vaarallisten aineiden takia.

2. Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että tällaiset tuotantolaitokset

a) vaihtavat tarpeellisia tietoja asianmukaisella tavalla, jotta nämä tuotantolaitokset voivat ottaa huomioon suuronnettomuuden yleisen vaaran laadun ja laajuuden kokonaisuudessaan suuronnettomuuksien ehkäisemiseen tähtäävissä toimintaperiaatteissaan, turvallisuusjohtamisjärjestelmissään ja turvallisuusselvityksissään sekä sisäisissä pelastussuunnitelmissaan,

▼M2

b) velvoitetaan tekemään yhteistyötä yleisölle tiedottamisessa sekä tietojen toimittamisessa ulkoisten pelastussuunnitelmien laatimisesta vastaavalle toimivaltaiselle viranomaiselle.

▼B

9 artikla

Turvallisuusselvitys

1. Jäsenvaltiot velvoittavat toiminnanharjoittajan tekemään turvallisuusselvityksen seuraavia tarkoituksia varten:

a) osoittamaan, että on otettu käyttöön toimintaperiaatteet suuronnettomuuksien ehkäisemiseksi ja turvallisuusjohtamisjärjestelmä toimintaperiaatteiden toteuttamiseksi liitteen III kohtien mukaisesti,

b) osoittamaan, että suuronnettomuuden vaarat on tunnistettu ja että on ryhdytty tarpeellisiin toimiin niiden estämiseksi ja tällaisten onnettomuuksien ihmisille ja ympäristölle aiheuttamien seurauksien rajoittamiseksi,

c) osoittamaan, että riittävä turvallisuus- ja luotettavuustaso on otettu huomioon suunnittelussa, rakentamisessa, käytössä ja kunnossapidossa kaikkien laitosten toimintaan liittyvien varastojen, laitteiden ja perusrakenteiden osalta, joilla on yhteys tuotantolaitoksessa esiintyviin suuronnettomuusvaaroihin,

d) osoittamaan, että on laadittu sisäiset pelastussuunnitelmat, ja toimittamaan sellaiset tiedot, joiden perusteella voidaan laatia ulkoinen pelastussuunnitelma, jotta voitaisiin toteuttaa tarvittavat toimenpiteet suuronnettomuuden tapahtuessa,

e) takaamaan riittävän tiedon toimittamisen toimivaltaisille viranomaisille, jotta nämä voivat tehdä päätöksen uusien toimintojen sijoittamisesta tai hankkeista olemassa olevien tuotantolaitosten ympärillä.

▼M2

2. Turvallisuusselvityksessä on oltava vähintään liitteessä II luetellut tiedot. Siinä on mainittava selvityksen laatimiseen osallistuneet asianomaiset tahot. Siinä on myös oltava ajan tasalla oleva luettelo tuotantolaitoksessa olevista vaarallisista aineista.

▼B

Turvallisuusselvityksiä, niiden osia tai muita vastaavia muiden lakien mukaisesti laadittuja selvityksiä voidaan yhdistää yhdeksi ainoaksi tässä artiklassa tarkoitetuksi turvallisuusselvitykseksi, jos tällaisella menettelyllä voidaan välttää turha tietojen toistaminen tai tuotantolaitoksesta vastaavan henkilön tai toimivaltaisen viranomaisen päällekkäinen työ, sillä edellytyksellä, että kaikki tässä artiklassa esitetyt vaatimukset täytetään.

3. Edellä 1 kohdassa tarkoitettu turvallisuusselvitys on lähetettävä toimivaltaiselle viranomaiselle seuraavina määräaikoina:

— uusista tuotantolaitoksista kohtuullisessa määräajassa ennen rakentamisen tai toiminnan aloittamista,

— olemassa olevista tuotantolaitoksista, joihin direktiivin 82/501/ETY määräyksiä ei ole sovellettu, 3 vuoden määräajassa 24 artiklan 1 kohdassa määrätystä päivästä lukien,

— muunlaisista tuotantolaitoksista 2 vuoden määräajassa 24 artiklan 1 kohdassa määrätystä päivästä lukien,

▼M2

— tämän direktiivin soveltamisalaan myöhemmin kuuluvista tuotantolaitoksista viipymättä, mutta joka tapauksessa vuoden kuluessa päivästä, jona direktiiviä aletaan 2 artiklan 1 kohdan ensimmäisessä virkkeessä säädetyn mukaisesti soveltaa asianomaiseen tuotantolaitokseen,

▼B

— 5 kohdan määräaikaiset tarkastukset viipymättä.

4. Ennen kuin toiminnanharjoittaja aloittaa rakentamisen tai toiminnan tai edellä 3 kohdan ►M2 toisessa, kolmannessa, neljännessä ja viidennessä ◄ luetelmakohdassa tarkoitetuissa tapauksissa, toimivaltainen viranomainen kohtuullisessa määräajassa selvityksen saatuaan

— ilmoittaa toiminnanharjoittajalle turvallisuusselvitystä koskevat johtopäätöksensä pyydettyään tarvittaessa lisäselvityksiä, tai

— kieltää kyseessä olevan tuotantolaitoksen käyttöönoton tai sen toiminnan jatkamisen 17 artiklassa määrättyjen valtuuksien ja menettelytapojen mukaisesti.

5. Turvallisuusselvitys tarkistetaan tietyin väliajoin ja saatetaan tarvittaessa ajan tasalle:

— vähintään joka viides vuosi,

— milloin tahansa muulloin toiminnanharjoittajan aloitteesta tai toimivaltaisen viranomaisen pyynnöstä, kun se on tarpeen uusien seikkojen ilmaannuttua tai jotta voitaisiin ottaa huomioon turvallisuuteen liittyvän teknisen tietämyksen kehittyminen esimerkiksi onnettomuuksien tai, siinä määrin kuin mahdollista, ”läheltä piti” -tilanteiden selvittelyn pohjalta sekä vaarojen arviointiin liittyvän tietämyksen lisääntyminen.

▼B

6. a) Jos osoitetaan toimivaltaista viranomaista tyydyttävällä tavalla, että jotkin tietyt tuotantolaitoksessa olevat aineet tai jokin tuotantolaitoksen osa eivät voi aiheuttaa suuronnettomuuden vaaraa, jäsenvaltio voi b alakohdassa tarkoitettujen perusteiden mukaisesti rajoittaa turvallisuusselvityksissä vaaditut tiedot sellaisiin, jotka liittyvät vielä olemassa olevien suuronnettomuuksien vaarojen torjumiseen sekä niiden ihmiselle ja ympäristölle aiheuttamien seurauksien rajoittamiseen.

▼M3

b) Komissio laatii yhdenmukaistetut perusteet sen määrittämiseksi, miten toimivaltainen viranomainen voi päättää, että jokin tuotantolaitos ei voi aiheuttaa suuronnettomuuden vaaraa a alakohdassa tarkoitetussa merkityksessä. Nämä toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän direktiivin muita kuin keskeisiä osia sitä täydentämällä, hyväksytään 22 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

▼B

c) Jäsenvaltiot valvovat, että toimivaltainen viranomainen toimittaa komissiolle perustellun luettelon kyseisistä tuotantolaitoksista. Komissio toimittaa nämä luettelot vuosittain 22 artiklassa tarkoitetulle komitealle.

▼M2

d) Komissiota pyydetään tarkastelemaan viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2006 tiiviissä yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa olemassa olevia turvallisuusselvitysten laadintaohjeita.

▼B

10 artikla

Muutosten tekeminen laitoksiin, tuotantolaitoksiin tai varastoihin

Jos laitoksen, tuotantolaitoksen, varaston, prosessin tai vaarallisten aineiden laadun tai määrien muutoksella voi olla merkittäviä seurauksia suuronnettomuuksiin liittyvien vaarojen suhteen, jäsenvaltioiden on huolehdittava, että toiminnanharjoittaja:

— tarkistaa ja tarvittaessa muuttaa suuronnettomuuksien ehkäisemistä koskevia toimintaperiaatteita sekä 7 ja 9 artiklassa tarkoitettuja johtamisjärjestelmiä ja menettelyjä,

— tarkistaa ja tarvittaessa korjaa turvallisuusselvityksen sekä toimittaa 16 artiklassa tarkoitetulle toimivaltaiselle viranomaiselle kaikki tätä korjausta koskevat täsmennykset ennen muutosten toteuttamista.

11 artikla

Pelastussuunnitelmat

1. Jäsenvaltioiden on huolehdittava, että kaikkien 9 artiklan määräysten alaisten tuotantolaitosten osalta

a) toiminnanharjoittaja laatii tuotantolaitoksen sisällä suoritettavia toimenpiteitä koskevan sisäisen pelastussuunnitelman

— uusille tuotantolaitoksille ennen niiden käyttöönottoa,

▼B

— olemassa oleville tuotantolaitoksille, joihin ei direktiivin 82/501/ETY määräyksiä ole sovellettu, kolmen vuoden määräajassa 24 artiklan 1 kohdassa määrätystä päivästä lukien,

— muille tuotantolaitoksille, kahden vuoden määräajassa 24 artiklan 1 kohdassa määrätystä päivästä lukien,

▼M2

— tämän direktiivin soveltamisalaan myöhemmin kuuluville tuotantolaitoksille viipymättä, mutta joka tapauksessa vuoden kuluessa päivästä, jona direktiiviä aletaan 2 artiklan 1 kohdan ensimmäisessä virkkeessä säädetyn mukaisesti soveltaa asianomaiseen tuotantolaitokseen,

▼B

b) toiminnanharjoittaja toimittaa toimivaltaisille viranomaisille ulkoisen pelastussuunnitelman laatimista varten tarvittavat tiedot seuraaviin määräaikoihin mennessä:

— uusille tuotantolaitoksille ennen niiden käyttöönottoa,

— olemassa oleville tuotantolaitoksille, joihin ei direktiivin 82/501/ETY määräyksiä ole sovellettu, kolmen vuoden määräajassa 24 artiklan 1 kohdassa määrätystä päivästä lukien,

— muiden tuotantolaitosten osalta, kahden vuoden määräajassa 24 artiklan 1 kohdassa määrätystä päivästä lukien,

▼M2

— tämän direktiivin soveltamisalaan myöhemmin kuuluville tuotantolaitoksille viipymättä, mutta joka tapauksessa vuoden kuluessa päivästä, jona direktiiviä aletaan 2 artiklan 1 kohdan ensimmäisessä virkkeessä säädetyn mukaisesti soveltaa asianomaiseen tuotantolaitokseen,

▼B

c) jäsenvaltion tähän tehtävään nimeämät viranomaiset laativat ulkoisen pelastussuunnitelman niistä toimista, joihin ryhdytään tuotantolaitoksen ulkopuolella.

2. Pelastussuunnitelmat on laadittava ottaen huomioon seuraavat tavoitteet:

— Onnettomuudet on rajattava ja hallittava niiden seurauksien minimoimiseksi ja ihmisille, ympäristölle ja omaisuudelle aiheutuneiden vahinkojen rajoittamiseksi.

— On toteutettava tarvittavat toimenpiteet ihmisten ja ympäristön suojaamiseksi suuronnettomuuksien seurauksilta.

— On annettava tarpeelliset tiedot väestölle ja asiasta vastaaville alueen viranomaisille ja laitoksille.

— On varauduttava suuronnettomuuden jälkien korjaamiseen ja ympäristön puhdistamiseen.

Pelastussuunnitelmissa on oltava liitteessä IV tarkoitetut tiedot.

▼M2

3. Jäsenvaltioiden on huolehdittava, että tässä direktiivissä tarkoitetut sisäiset pelastussuunnitelmat laaditaan siten, että kuullaan tuotantolaitoksessa työskentelevää henkilökuntaa, mukaan lukien asianomaiset pitkäaikaiset alihankkijat, ja että yleisöä kuullaan ulkoisia pelastussuunnitelmia tehtäessä ja niitä ajantasaistettaessa, tämän kuitenkaan rajoittamatta toimivaltaisten viranomaisten velvoitteita.

▼B

4. Jäsenvaltioiden on luotava järjestelmä, joka takaa, että toiminnanharjoittajat ja tehtävään nimetyt viranomaiset tarkastavat, harjoittavat ja tarpeen vaatiessa korjaavat ja ajanmukaistavat sisäiset ja ulkoiset pelastussuunnitelmat asianmukaisin, sopivin, enintään kolmen vuoden väliajoin. Tarkastamisessa on otettava huomioon näissä tuotantolaitoksissa ja kyseessä olevissa pelastuspalveluissa tapahtuneet muutokset, uuden teknisen tietämyksen ja tiedon lisääntyminen toimenpiteistä, jotka suuronnettomuuksissa on toteutettava.

▼M2

4a. Ulkoisten pelastussuunnitelmien osalta jäsenvaltioiden olisi otettava huomioon tarve edistää tiiviimpää yhteistyötä pelastuspalvelujen suorittamissa avustustoimissa vakavissa hätätilanteissa.

▼B

5. Jäsenvaltioiden on luotava järjestelmä, joka takaa, että toiminnanharjoittajat ja tarvittaessa tähän tehtävään nimetyt toimivaltaiset viranomaiset toteuttavat pelastussuunnitelmat viipymättä:

— suuronnettomuuden tapahtuessa, tai

— kun kyseessä on jokin hallitsematon tapahtuma, jonka voidaan sen luonteen takia kohtuudella olettaa johtavan suuronnettomuuteen.

6. Toimivaltainen viranomainen voi perustellusta syystä päättää, että turvallisuusselvityksen sisältämien tietojen perusteella ei sovelleta 1 kohdan määräyksiä ulkoisen pelastussuunnitelman pakollisesta laatimisesta.

12 artikla

Maankäytön suunnittelu

1. Jäsenvaltiot huolehtivat, että suuronnettomuuksien ehkäisemisen ja niiden seurausten rajoittamisen tavoite otetaan huomioon jäsenvaltioiden maankäytön suunnittelussa tai muissa asiaankuuluvissa toimintaperiaatteissa. Ne pyrkivät näihin tavoitteisiin valvomalla:

a) uusien tuotantolaitosten sijoittumista,

b) olemassa oleviin tuotantolaitoksiin tehtäviä 10 artiklassa tarkoitettuja muutoksia,

c) olemassa olevien tuotantolaitosten läheisyydessä toteutettavia uusia rakennushankkeita, uusia liikenneväyliä, yleisessä käytössä olevia kohteita tai asuinalueita, silloin kun tuotantolaitoksen sijainti tai alueen uudet järjestelyt saattavat lisätä suuronnettomuuden vaaraa tai pahentaa sen seurauksia.

▼M2

Jäsenvaltioiden on huolehdittava, että niiden maankäytön suunnittelussa tai muissa asiaan kuuluvissa toimintaperiaatteissa sekä näiden toimintaperiaatteiden täytäntöönpanemiseksi käytettävissä menettelytavoissa otetaan huomioon tarve pitää pitkällä aikavälillä yllä riittävä etäisyys tässä direktiivissä tarkoitettujen tuotantolaitosten sekä asuinalueiden, yleisessä käytössä olevien rakennusten ja alueiden, mahdollisuuksien mukaan pääliikenneväylien, sekä virkistysalueiden ja luonnon kannalta erityisen tärkeiden tai erityisen herkkien alueiden välillä ja että olemassa olevien tuotantolaitosten osalta otetaan huomioon 5 artiklan mukaiset tekniset lisätoimenpiteet, jotta henkilöihin kohdistuvia vaaroja ei lisättäisi.

▼M2

1a. Komissiota kehotetaan viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2006 laatimaan tiiviissä yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa ohjeet, joissa määritellään tekninen tietokanta, johon sisältyy riskitietoa ja riskien kuvauksia ja jota käytetään arvioitaessa tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvien tuotantolaitosten ja 1 kohdassa kuvattujen alueiden yhteensopivuutta. Tämän tietokannan määrittelyssä on otettava mahdollisimman hyvin huomioon toimivaltaisten viranomaisten suorittamat arvioinnit, toiminnanharjoittajilta saadut tiedot ja kaikki muut tarpeelliset tiedot kuten kehityksen sosiaalis-taloudelliset edut ja pelastussuunnitelmien lieventävät vaikutukset.

▼B

2. Jäsenvaltioiden on huolehdittava, että toimivaltaiset viranomaiset ja kaavoitukseen liittyviä päätöksiä tekevät viranomaiset ottavat käyttöön asianmukaisia kuulemismenettelyjä edellä 1 kohdan mukaisesti määriteltyjen politiikkojen toteuttamisen helpottamiseksi. Menettelyjen on oltava sellaisia, että päätöksentekohetkellä on käytettävissä joko tapauskohtaisen tutkimuksen tai yleisten perusteiden nojalla laadittu tekninen lausunto tuotantolaitokseen liittyvistä riskeistä.

13 artikla

Turvallisuustoimenpiteitä koskevat tiedot

▼M2

1. Jäsenvaltioiden on huolehdittava, että turvallisuustoimenpiteitä ja onnettomuuden tapahtuessa noudatettavaa käyttäytymistä koskevat tiedot saatetaan säännöllisesti ja ilman eri pyyntöä sekä mahdollisimman asianmukaisessa muodossa kaikkien sellaisten henkilöiden ja julkisten laitosten (kuten koulut ja sairaalat) tietoon, joihin 9 artiklassa tarkoitetussa tuotantolaitoksessa alkunsa saanut suuronnettomuus voi vaikuttaa.

▼B

Nämä tiedot tarkistetaan joka kolmas vuosi ja saatetaan tarvittaessa ajan tasalle ja tiedotus toistetaan, ainakin jos on tehty 10 artiklassa tarkoitettuja muutoksia. Näiden tietojen on oltava jatkuvasti väestön saatavilla. Tiedotus väestölle on toistettava vähintään viiden vuoden väliajoin.

Tiedoista on käytävä ilmi vähintään liitteessä V luetellut seikat.

2. Jäsenvaltioiden on annettava niille jäsenvaltioille, jotka saattaisivat joutua alttiiksi 9 artiklassa tarkoitetusta tuotantolaitoksessa syntyvän suuronnettomuuden rajat ylittäville vaikutuksille, riittävät tiedot, jotta nämä voivat tarvittaessa noudattaa kaikkia asiaankuuluvia 11 ja 12 artiklan sekä tämän artiklan määräyksiä.

3. Jos kyseessä oleva jäsenvaltio on päättänyt, että lähellä toisen jäsenvaltion aluetta sijaitseva tuotantolaitos ei voi aiheuttaa 11 artiklan 6 kohdassa tarkoitettua alueensa ulkopuolelle ulottuvaa suuronnettomuuden vaaraa eikä se siitä johtuen vaadi 11 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun ulkoisen pelastussuunnitelman laatimista, se ilmoittaa tästä toiselle jäsenvaltiolle.

▼B

4. Jäsenvaltioiden on huolehdittava, että väestöllä on mahdollisuus tutustua turvallisuusselvitykseen. Toiminnanharjoittaja voi pyytää, etteivät toimivaltaiset viranomaiset antaisi yleisön tietoon tiettyjä selvityksen osia, mikäli ne koskevat liike- tai ammattisalaisuutta, luottamuksellisia henkilötietoja, yleistä turvallisuutta tai maanpuolustusta. Tällöin toiminnanharjoittajan on toimitettava toimivaltaisten viranomaisten suostumuksella viranomaisille muutettu raportti, josta nämä osat on poistettu, ja asettaa sen yleisön nähtäväksi.

5. Jäsenvaltioiden on huolehdittava, että väestö voi ilmaista mielipiteensä seuraavissa tapauksissa:

— 9 artiklassa tarkoitettuja uusia tuotantolaitoksia koskevista suunnitelmista,

— olemassa olevissa tuotantolaitoksissa tehtävistä 10 artiklassa tarkoitetuista muutoksista, kun aiotut muutokset on tehtävä tämän direktiivin maankäytön suunnittelua koskevia määräyksiä noudattaen,

— rakennushankkeista olemassa olevien tuotantolaitosten läheisyydessä.

▼M2

6. Jäsenvaltioiden on niiden tuotantolaitosten osalta, joihin 9 artiklan säännöksiä sovelletaan, varmistettava, että yleisöllä on mahdollisuus tutustua 9 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuun vaarallisten aineiden luetteloon, jollei tämän artiklan 4 kohdan ja 20 artiklan säännöksistä muuta johdu.

▼B

14 artikla

Tiedot, jotka toiminnanharjoittajan on annettava suuronnettomuuden jälkeen

1. Jäsenvaltioiden on huolehdittava, että toiminnanharjoittajan on suuronnettomuuden jälkeen mahdollisimman nopeasti ja asianmukaisin tavoin

a) tiedotettava tapahtuneesta toimivaltaiselle viranomaiselle,

b) ilmoitettava toimivaltaiselle viranomaiselle seuraavat tiedot heti, kun ne ovat saatavissa

   — onnettomuusolosuhteet,

   — onnettomuuteen liittyvät vaaralliset aineet,

   — käytettävissä olevat tiedot, jotta voitaisiin arvioida onnettomuuden vaikutukset ihmisiin ja ympäristöön, sekä

   — pelastustoimenpiteet, joihin on ryhdytty.

c) ilmoitettava toimivaltaiselle viranomaiselle, mihin toimenpiteisiin aiotaan ryhtyä

   — onnettomuuden keskipitkän ja pitkän aikavälin vaikutusten lieventämiseksi,

   — onnettomuuden toistumisen estämiseksi.

d) saatettava toimittamansa tiedot ajan tasalle, jos perusteellisempi tutkimus paljastaa niihin tai niistä tehtyihin johtopäätöksiin vaikuttavia uusia seikkoja.

2. Jäsenvaltioiden on annettava toimivaltaisen viranomaisen tehtäväksi

a) huolehtia siitä, että ryhdytään tarpeellisiin välittömiin, keskipitkän ja pitkä aikavälin toimenpiteisiin;

▼B

b) kerätä tarkastuksen tai tutkimuksen avulla tai muilla asianmukaisilla tavoilla suuronnettomuuden täydelliseen selvittämiseen tarvittavat tiedot tekniikan, organisaation ja johtamisen osalta;

c) ryhtyä tarvittaviin toimiin varmistaakseen, että toiminnanharjoittaja tekee tarpeelliset korjaustoimenpiteet;

d) antaa suosituksia tulevista onnettomuuksien ehkäisemiskeinoista.

15 artikla

Tiedot, jotka jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle

1. Jotta suuronnettomuuksia voitaisiin ehkäistä ja niiden seurauksia rajoittaa, jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle mahdollisimman pian niiden alueilla tapahtuneista suuronnettomuuksista, jotka täyttävät liitteessä VI esitetyt perusteet. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle seuraavat tiedot:

a) jäsenvaltio ja ilmoituksesta vastaavan viranomaisen nimi ja osoite,

b) suuronnettomuuden päivämäärä, kellonaika ja paikka sekä toiminnanharjoittajan täydellinen nimi ja kyseessä olevan tuotantolaitoksen osoite,

c) lyhyt kuvaus suuronnettomuuden olosuhteista, mukaan lukien selostus vaarallisista aineista, joita siinä oli mukana, ja ihmiselle ja ympäristölle aiheutuneista välittömistä vaikutuksista,

d) lyhyt kuvaus toteutetuista pelastustoimenpiteistä sekä välittömästi toteutettavista varotoimenpiteistä, jotta estettäisiin onnettomuuden toistuminen.

▼M3

2. Heti kun 14 artiklassa tarkoitetut tiedot on koottu, jäsenvaltioiden on tiedotettava komissiolle selvitystyönsä tulokset ja suosituksensa 22 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua sääntelymenettelyä noudattaen laaditun ja ajan tasalla pidetyn lomakkeen avulla.

Jäsenvaltiot eivät saa lykätä näiden tietojen antamista muusta syystä kuin mahdollistaakseen oikeuskäsittelyn saattamisen loppuun silloin, kun tällainen tietojen antaminen saattaisi vaikuttaa oikeuskäsittelyn kulkuun.

▼B

3. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle kaikkien sellaisten laitosten nimet, joilla voisi olla tietoja suuronnettomuuksista ja jotka voisivat antaa neuvoja muiden jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille, joiden on toimittava tällaisen onnettomuuden tapahtuessa.

16 artikla

Toimivaltainen viranomainen

Jäsenvaltioiden on asetettava tai nimettävä yksi tai useampi toimivaltainen viranomainen, jonka tehtävänä on panna toimeen tässä direktiivissä vahvistetut tehtävät, sekä tarvittaessa muita laitoksia, joiden tehtävänä on avustaa toimivaltaista viranomaista tai toimivaltaisia viranomaisia teknisellä tasolla, tämän rajoittamatta toiminnanharjoittajan vastuita.

▼B

17 artikla

Toiminnan kieltäminen

1. Jäsenvaltioiden on kiellettävä tuotantolaitoksen, laitoksen tai varaston tai minkä tahansa niiden osan käyttäminen tai käyttöönotto, jos toiminnanharjoittajan toteuttamissa toimenpiteissä suuronnettomuuksien estämiseksi ja rajoittamiseksi on vakavia puutteita.

Jäsenvaltiot voivat kieltää tuotantolaitoksen, laitoksen, varaston tai minkä tahansa niiden osan käyttämisen tai käyttöönoton, jos toiminnanharjoittaja ei ole toimittanut ilmoitusta, selvityksiä tai muita tässä direktiivissä tarkoitettuja tietoja säädetyssä määräajassa.

2. Jäsenvaltioiden on huolehdittava, että toiminnanharjoittajat voivat hakea muutosta toimivaltaisen viranomaisen 1 kohdan nojalla määräämään kieltoon asianmukaiselta elimeltä, josta määrätään kansallisessa lainsäädännössä ja kansallisissa menettelyissä.

18 artikla

Tarkastus

1. Jäsenvaltioiden on huolehdittava, että toimivaltaiset viranomaiset ottavat käyttöön tarkastusjärjestelmän tai muita kyseessä olevaan tuotantolaitostyyppiin soveltuvia valvontakeinoja. Näiden tarkastusten tai valvontakeinojen käyttö ei riipu siitä, onko viranomaisille toimitettu turvallisuus- tai muita selvityksiä. Tarkastusten ja valvontatoimien on oltava sellaisia, että voidaan tutkia suunnitelmallisesti ja järjestelmällisesti kyseessä olevassa tuotantolaitoksessa sovellettavat tekniset järjestelmät, organisatoriset järjestelmät ja johtamisjärjestelmät, erityisesti

— jotta toiminnanharjoittaja voisi osoittaa, että hän on, tuotantolaitoksessa harjoitetut eri toiminnat huomioon ottaen, toteuttanut asianmukaiset toimenpiteet torjuakseen suuronnettomuudet,

— jotta toiminnanharjoittaja voisi osoittaa, että hän on varautunut asianmukaisin toimenpitein suuronnettomuuksien seurausten rajoittamiseksi tuotantolaitoksen alueella ja sen ulkopuolella,

— että turvallisuusselvityksessä tai muussa selvityksessä esitetyt tiedot vastaavat tarkasti tuotantolaitoksessa vallitsevaa tilannetta,

— että edellä 13 artiklan 1 kohdassa tarkoitetut tiedot on annettu väestölle.

2. Edellä 1 kohdassa säädetyn tarkastusjärjestelmän on täytettävä seuraavat ehdot:

a) kaikkia tuotantolaitoksia varten on oltava tarkastusohjelma. Ohjelmaan on kuuluttava ainakin yksi toimivaltaisen viranomaisen vuosittain kussakin 9 artiklassa tarkoitetussa tuotantolaitoksessa paikan päällä suorittama tarkastus, ellei toimivaltainen viranomainen ole laatinut tarkastusohjelmaa, joka perustuu kutakin tuotantolaitosta koskevien suuronnettomuusvaarojen järjestelmälliseen arviointiin.

b) toimivaltaisen viranomaisen on kunkin tarkastuksen jälkeen laadittava sitä koskeva kertomus.

c) tarvittaessa on toimivaltaisen viranomaisen suorittaman jokaisen tarkastuksen seuranta toteutettava tuotantolaitoksen johdon kanssa kohtuullisen määräajan kuluessa tarkastuksesta.

▼B

3. Toimivaltainen viranomainen voi pyytää toiminnanharjoittajaa toimittamaan tarpeelliset lisätiedot, jotta se voisi arvioida asianmukaisesti suuronnettomuuden mahdollisuutta, suuronnettomuuksien todennäköisyyden mahdollista kasvua ja/tai niiden seurauksien mahdollista pahenemista sekä laatia ulkoisen suojelusuunnitelman ja ottaa huomioon aineet, jotka olomuotonsa, erityisolosuhteiden tai sijoituspaikkansa takia voivat vaatia erityistä huomiota.

19 artikla

Tietojen vaihto ja tietojärjestelmä

1. Jäsenvaltioiden ja komission on vaihdettava tietoja suuronnettomuuksien ehkäisemisessä ja niiden seurauksien rajoittamisessa saamistaan kokemuksista. Näissä tiedoissa on käsiteltävä erityisesti tässä direktiivissä säädettyjen toimenpiteiden toimivuutta.

▼M2

1a. Jäsenvaltioiden on tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvien tuotantolaitosten osalta annettava komissiolle ainakin seuraavat tiedot:

a) toiminnanharjoittajan nimi tai toiminimi ja kyseisen tuotantolaitoksen täydellinen osoite; ja

b) tuotantolaitoksen toiminta tai toiminnot.

Komissio perustaa tietokannan, joka sisältää jäsenvaltioiden toimittamat tiedot, ja pitää sitä yllä. Vain komission valtuuttamilla henkilöillä tai jäsenvaltion toimivaltaisilla viranomaisilla on tietokannan käyttöoikeus.

▼B

2. Komissio perustaa jäsenvaltioiden käytettäväksi rekisterin ja tietojärjestelmän, johon kootaan tiedot jäsenvaltioiden alueilla tapahtuneista suuronnettomuuksista, seuraavia tarkoituksia varten:

a) jotta voidaan taata jäsenvaltioiden 15 artiklan 1 kohdan mukaisesti toimittamien tietojen nopea välittäminen kaikille toimivaltaisille viranomaisille,

b) jotta voidaan toimittaa toimivaltaisille viranomaisille onnettomuuksien syistä tehty tutkimus ja niistä tehdyt johtopäätökset,

c) jota voidaan tiedottaa toimivaltaisille viranomaisille ennalta ehkäisevät toimet, joihin on ryhdytty,

d) jotta voidaan toimittaa tietoja organisaatioista, jotka voivat antaa neuvoja tai tietoja suuronnettomuuksista, niiden ehkäisemisestä ja niiden seurauksien rajoittamisesta.

Rekisterissä ja tietojärjestelmässä on oltava vähintään:

a) jäsenvaltioiden 15 artiklan 1 kohdan mukaisesti toimittamat tiedot,

b) selvitykset onnettomuuksien syistä,

c) onnettomuuksista tehdyt johtopäätökset,

d) tiedot onnettomuuden toistumisen ehkäisemiseksi tarvittavista toimista.

▼B

3. Tämän rekisterin ja tietojärjestelmän on oltava jäsenvaltioiden hallitusten virastojen, teollisuuden ja kaupan järjestöjen, työmarkkinajärjestöjen, ympäristönsuojelualalla toimivien hallituksista riippumattomien järjestöjen ja muiden tällä alalla toimivien kansainvälisten järjestöjen tai tutkimuslaitosten käytettävissä tämän rajoittamatta 20 artiklan soveltamista.

4. Jäsenvaltioiden on esitettävä komissiolle joka kolmas vuosi selvitys 6 ja 9 artiklassa tarkoitetuista tuotantolaitoksista eräiden ympäristöä koskevien direktiivien täytäntöönpanoon liittyvien kertomusten standardoinnista ja järkeistämisestä 23 päivänä joulukuuta 1991 annetussa neuvoston direktiivissä 91/692/ETY ([1]) määrätyn menettelyn mukaisesti. Komissio julkaisee yhteenvedon näistä tiedoista joka kolmas vuosi.

20 artikla

Luottamuksellisuus

1. Jäsenvaltiot huolehtivat avoimuuden takaamiseksi siitä, että toimivaltaiset viranomaiset antavat tämän direktiivin mukaisesti saamansa tiedot kaikkien niiden luonnollisten henkilöiden tai oikeushenkilöiden käyttöön, jotka niitä pyytävät.

Toimivaltaisten viranomaisten tai komission saamia tietoja voidaan pitää luottamuksellisina, siinä määrin kuin kansalliset säännökset niin määräävät, jos ne vaarantavat:

— toimivaltaisten viranoamisten ja komission käsittelyn luottamuksellisuuden,

— luottamuksellisia kansainvälisiä suhteita ja kansallisen turvallisuuden,

— yleisen turvallisuuden,

— oikeustutkinnan tai meneillään olevan oikeuskäsittelyn salassapidon,

— liike- tai teollisuussalaisuuksien säilymisen, henkinen omaisuus mukaan lukien,

— yksityishenkilöitä koskevien tietojen ja/tai tiedostojen luottamuksellisuuden,

— niiden kolmannen osapuolen antamien tietojen luottamuksellisuuden, jotka tämä on pyytänyt pitämään luottamuksellisena.

2. Tämä direktiivi ei estä jäsenvaltiota tekemään sopimuksia kolmansien maiden kanssa sellaisten tietojen vaihtamisesta, joita se voi saada kansallisesti.

▼M3

21 artikla

Komitean tehtävä

1. Komissio mukauttaa 9 artiklan 6 kohdan b alakohdassa tarkoitetut perusteet ja liitteet II–VI tekniikan kehitykseen.

Kyseiset toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän direktiivin muita kuin keskeisiä osia, hyväksytään 22 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

2. Edellä 15 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun lomakkeen laatimiseksi tarvittava toimenpide vahvistetaan 22 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua sääntelymenettelyä noudattaen.

([1]) EYVL N:o L 377, 31.12.1991, s. 48

▼M3

22 artikla

Komiteamenettely

1. Komissiota avustaa komitea.

2. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 5 ja 7 artiklaa ottaen huomioon mainitun päätöksen 8 artiklan säännökset.

Päätöksen 1999/468/EY 5 artiklan 6 kohdassa säädetyksi määräajaksi vahvistetaan kolme kuukautta.

3. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 5 a artiklan 1–4 kohtaa sekä 7 artiklaa ottaen huomioon mainitun päätöksen 8 artiklan säännökset.

▼B

23 artikla

Direktiivin 82/501/ETY kumoaminen

1. Kumotaan direktiivi 82/501/ETY 24 kuukautta sen jälkeen, kun tämä direktiivi on tullut voimaan.

2. Direktiivin 82/501/ETY nojalla esitetyt tai laaditut ilmoitukset, suojelusuunnitelmat ja yleisölle tarkoitetut tiedot pysyvät voimassa, kunnes ne on korvattu tämän direktiivin mukaisilla vastaavilla asiakirjoilla.

24 artikla

Täytäntöönpano

1. Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään 24 kuukautta sen jälkeen, kun direktiivi on tullut voimaan. Niiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.

Kun jäsenvaltiot antavat näitä säännöksiä, niissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne julkaistaan virallisesti. Jäsenvaltioiden on annettava yksityiskohtaiset määräykset tällaisista viittauksista.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä tarkoitetuissa kysymyksissä antamansa kansalliset säännökset komissiolle.

25 artikla

Voimaantulo

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

26 artikla

Tämä direktiivi osoitetaan jäsenvaltioille.

▼B

Liitteiden luettelo

Liite I	—	Direktiivin soveltamisala
Liite II	—	Vähimmäistiedot, jotka on esitettävä 9 artiklassa tarkoitetussa turvallisuusselvityksessä
Liite III	—	Suuronnettomuuksien ehkäisemisen kannalta tarpeelliset tuotantolaitoksen organisaatiota ja johtamisjärjestelmää koskevat 7 artiklassa tarkoitetut periaatteet ja 9 artiklassa tarkoitetut tiedot
Liite IV	—	Tiedot, jotka on esitettävä 11 artiklassa tarkoitetuissa pelastussuunnitelmissa
Liite V	—	Tiedot, jotka on 13 artiklan 1 kohdan mukaisesti ilmoitettava väestölle
Liite VI	—	Perusteet, joiden nojalla komissiolle on tehtävä 15 artiklan 1 kohdan mukainen ilmoitus onnettomuudesta

▼B

LIITE I

DIREKTIIVIN SOVELTAMISALA

JOHDANTO

1. Tämä liite koskee vaarallisten aineiden olemassaoloa 3 artiklan määrittämässä tuotantolaitoksessa, ja siinä määrätään tämän direktiivin artiklojen soveltamisesta.

2. Seoksia ja valmisteita käsitellään samalla tavalla kuin puhtaita aineita edellyttäen, että ne pysyvät pitoisuusrajoissa, jotka on vahvistettu niiden ominaisuuksien perusteella asiaa koskevissa direktiiveissä tai niiden viimeisimmissä tekniikan kehityksen huomioon ottavassa mukautuksessa ja jotka on esitetty osassa 2 olevassa 1 huomautuksessa, mikäli ei ole erityisesti annettu prosentuaalista koostumusta tai muuta määrittelyä.

3. Jäljempänä esitetyt vähimmäismäärät on annettu tuotantolaitosta kohti.

4. Artikloja sovellettaessa otetaan huomioon korkeimmat millä tahansa hetkellä kyseessä olevassa paikassa esiintyvät tai mahdollisesti esiintyvät määrät. Sellaisia vaarallisia aineita, joita on tuotantolaitoksessa vain enintään 2 prosenttia määrätystä vähimmäismäärästä, ei oteta lukuun laskettaessa paikalla olevaa kokonaismäärää, jos niiden sijaintipaikka tuotantolaitoksen tiloissa on sellainen, etteivät ne voi käynnistää tapahtumasarjaa, joka johtaa suuronnettomuuteen alueen muissa osissa.

5. Tarvittaessa sovelletaan osassa 2 olevassa 4 huomautuksessa annettuja sääntöjä vaarallisten aineiden tai vaarallisten aineiden luokkien yhteenlaskemisesta.

▼M2

6. Tässä direktiivissä tarkoitetaan kaasulla mitä tahansa ainetta, jonka absoluuttinen höyrynpaine 20 °C:n lämpötilassa on vähintään 101,3 kPa.

7. Tässä direktiivissä tarkoitetaan nesteellä mitä tahansa ainetta, jota ei ole määritelty kaasuksi ja jonka olomuoto ei 20 °C:n lämpötilassa ja 101,3 kPa:n vakiopaineessa ole kiinteä.

▼B

OSA 1

Aineet

Jos osassa 1 mainittu aine tai aineryhmä kuuluu myös johonkin osassa 2 mainittuun luokkaan, vähimmäismäärinä käytetään osassa 1 annettuja määriä.

Sarake 1	Sarake 2	Sarake 3
Vaaralliset aineet	soveltamisen vähimmäismäärät (tonneina)	
	6 ja 7 artikla	9 artikla
Ammoniumnitraatti (katso huomautus 1)	5 000	10 000
Ammoniumnitraatti (katso huomautus 2)	1 250	5 000
Ammoniumnitraatti (katso huomautus 3)	350	2 500
Ammoniumnitraatti (katso huomautus 4)	10	50
Kaliumnitraatti (katso huomautus 5)	5 000	10 000
Kaliumnitraatti (katso huomautus 6)	1 250	5 000
Arseenipentoksidi, arseeni(V)happo ja/tai sen suolat	1	2

▼B

Sarake 1	Sarake 2	Sarake 3
Vaaralliset aineet	soveltamisen vähimmäismäärät (tonneina)	
	6 ja 7 artikla	9 artikla
Arseenitrioksidi, arseeni(III)hapoke tai sen suolat		0,1
Bromi	20	100
Kloori	10	25
Jauhemaiset nikkeliyhdisteet, jotka voivat joutua hengitysteihin (nikkelimonoksidi, nikkelidioksidi, nikkelisulfidi, trinikkelidisulfidi, dinikkelitrioksidi)		1
Etyleeni-imiini	10	20
Fluori	10	20
Formaldehydi (pitoisuus ≥ 90 %)	5	50
Vety	5	50
Kloorivety (nesteytetty kaasu)	25	250
Lyijyalkyylit	5	50
Erittäin helposti syttyvät nesteytetyt kaasut (mukan lukien nestekaasu) ja maakaasu	50	200
Asetyleeni	5	50
Etyleenioksidi	5	50
Propyleenioksidi	5	50
Metanoli	500	5 000
4,4-metyleeni-bis(2-kloorianiliini) ja/tai sen suolat, jauhemaisessa muodossa		0,01
Metyyli-isosyanaatti		0,15
Happi	200	2 000
Tolueeni-di-isosyanaatti	10	100
Karbonyylidikloridi (fosgeeni)	0,3	0,75
Arseenitrihydridi (arsiini)	0,2	1
Fosforitrihydridi (fosfiini)	0,2	1
Rikkidikloridi	1	1
Rikkitrioksidi	15	75
Polyklooridibentsofuraanit ja polyklooribentsodioksiinit (TCDD mukaan lukien) laskettuna TCDD:nä		0,001
Seuraavat SYÖPÄÄ AIHEUTTAVAT AINEET, kun niiden pitoisuus on yli 5 painoprosenttia:		
4-aminobifenyyli ja/tai sen suolat, bentsotrikloridi, bentsidiini ja/tai sen suolat, bis-(kloorimetyyli)eetteri, metyylikloori-metyylieetteri, 1,2-dibromietaani, dietyylisulfaatti, dimetyylisulfaatti, dimetyylikarbamyylikloridi, 1,2-dibromi-3-klooripropaani, 1,2-dimetyylihydratsiini, dimetyylinitrosamiini, heksametyylifosforitriamidi, hydratsiini, 2-naftyyliamiini ja/tai sen suolat, 4-nitrodifenyyli ja 1,3-propaanisultoni	0,5	2

▼B

Sarake 1	Sarake 2	Sarake 3
Vaaralliset aineet	soveltamisen vähimmäismäärät (tonneina)	
	6 ja 7 artikla	9 artikla
Öljytuotteet: a) moottori- ja teollisuusbensiinit, b) petrolit (mukaan luettuina lentopetrolit), c) kaasuöljyt (mukaan luettuina dieselöljyt, kevyet lämmityspolttoöljyt ja kaasuöljyjakeet), ►M4 d) raskaat polttoöljyt ◄	2 500	25 000

HUOMAUTUKSET

▼M2

1. Ammoniumnitraatti (5 000/10 000): itsestään hajoavat lannoitteet

   Sovelletaan ammoniumnitraattipohjaisiin lannoitteisiin ja lannoiteseoksiin (lannoite tai lannoiteseos sisältää ammoniumnitraattia sekä fosfaattia ja/tai kaliumkarbonaattia), joiden ammoniumnitraatista laskettu typpipitoisuus on

   — 15,75 ([1]) ja 24,5 ([2]) painoprosentin välillä ja jotka eivät sisällä palavia/orgaanisia aineita yli 0,4 prosenttia tai jotka täyttävät direktiivin 80/876/ETY liitteessä II olevat vaatimukset,

   — enintään 15,75 ([3]) painoprosenttia ja joiden sisältämää palavien aineiden määrää ei ole rajoitettu,

   ja jotka YK:n kaukalokokeen mukaisesti jatkuvasti hajoavat itsestään (ks. Yhdistyneiden Kansakuntien suositukset vaarallisten tavaroiden kuljettamiseksi, Kokeet ja kriteerit -käsikirja, osa III, kohta 38.2).

2. Ammoniumnitraatti (1 250/5 000): lannoitelaatu

   Sovelletaan yksiravinteisiin ammoniumnitraattilannoitteisiin sekä ammoniumnitraattipohjaisiin lannoitteisiin ja lannoiteseoksiin, joiden ammoniumnitraatista laskettu typpipitoisuus on

   — yli 24,5 painoprosenttia, lukuun ottamatta ammoniumnitraatin sekä dolomiitin, kalkkikiven ja/tai kalsiumkarbonaatin seoksia, joiden puhtausaste on vähintään 90 prosenttia,

   — yli 15,75 painoprosenttia ammoniumnitraatin ja ammoniumsulfaatin seosten osalta,

   — yli 28 painoprosenttia ([4]) ammoniumnitraatin sekä dolomiitin, kalkkikiven ja/tai kalsiumkarbonaatin seosten osalta, joiden puhtausaste on vähintään 90 prosenttia,

   ja jotka täyttävät direktiivin 80/876/ETY liitteessä II olevat vaatimukset.

([1]) Ammoniumnitraatista aiheutuva 15,75 % typpipitoisuus painosta laskettuna vastaa 45 % ammoniumnitraattipitoisuutta.
([2]) Ammoniumnitraatista aiheutuva 24,5 % typpipitoisuus painosta laskettuna vastaa 70 % ammoniumnitraattipitoisuutta.
([3]) Ammoniumnitraatista aiheutuva 15,75 % typpipitoisuus painosta laskettuna vastaa 45 % ammoniumnitraattipitoisuutta.
([4]) Ammoniumnitraatista aiheutuva 28 % typpipitoisuus painosta laskettuna vastaa 80 % ammoniumnitraattipitoisuutta.

▼M2

3. Ammoniumnitraatti (350/2 500): tekninen laatu

   Sovelletaan:

   — ammoniumnitraattiin ja ammoniumnitraattivalmisteisiin, joiden ammoniumnitraatista laskettu typpipitoisuus on

      — 24,5 ja 28 painoprosentin välillä ja jotka sisältävät korkeintaan 0,4 prosenttia palavia aineita,

      — yli 28 painoprosenttia ja jotka sisältävät korkeintaan 0,2 prosenttia palavia aineita,

   — ammoniumnitraatin vesiliuoksiin, joiden ammoniumnitraattipitoisuus on yli 80 painoprosenttia.

4. Ammoniumnitraatti (10/50): ”off-specs” -materiaali ja lannoitteet, jotka eivät täytä detonaatiokoetta

   Sovelletaan:

   — valmistusprosessin aikana hylättyyn materiaaliin ja ammoniumnitraattiin sekä ammoniumnitraattivalmisteisiin, yksiravinteisiin ammoniumnitraattilannoitteisiin ja huomautuksissa 2 ja 3 tarkoitettuihin ammoniumnitraattipohjaisiin lannoitteisiin ja lannoiteseoksiin, joita ollaan palauttamassa tai jotka on palautettu loppukäyttäjältä valmistajalle, väliaikaiseen varastoon tai jälleenkäsittelylaitokseen uusittaviksi, kierrätettäviksi tai käsiteltäviksi turvallista käyttöä varten, koska ne eivät enää täytä huomautusten 2 ja 3 vaatimuksia,

   — huomautuksen 1 ensimmäisessä luetelmakohdassa ja huomautuksessa 2 tarkoitettuihin lannoitteisiin, jotka eivät täytä direktiivin 80/876/ETY liitteessä II olevia vaatimuksia.

5. Kaliumnitraatti (5 000/10 000): Kaliumnitraattipohjaiset lannoiteseokset, jotka koostuvat mikrorakeisessa tai rakeisessa muodossa olevasta kaliumnitraatista

6. Kaliumnitraatti (1 250/5 000): Kaliumnitraattipohjaiset lannoiteseokset, jotka koostuvat kidemuodossa olevasta kaliumnitraatista

▼B

►M2 7. ◄ Polyklooridibentsofuraanit ja polyklooridibentsodioksiinit

Polyklooridibentsofuraanien ja polyklooridibentsodioksiinien määrät lasketaan seuraavien painostuskertoimien avulla:

Kansainväliset toksisuusekvivalenttikertoimet (International Toxic Equivalent Factors (ITEF) kyseessä oleville aineille (NATO/CCMS)

2,3,7,8-TCDD	1	2,3,7,8-TCDF	0,1
1,2,3,7,8-PeDD	0,5	2,3,4,7,8-PeCDF	0,5
		1,2,3,7,8-PeCDF	0,05
1,2,3,4,7,8-HxCDD 1,2,3,6,7,8-HxCDD 1,2,3,7,8,9-HxCDD	0,1	1,2,3,4,7,8-HxCDF 1,2,3,7,8,9-HxCDF 1,2,3,6,7,8-HxCDF 2,3,4,6,7,8-HxCDF	0,1
1,2,3,4,6,7,8-HpCDD	0,01		
OCDD	0,001	1,2,3,4,6,7,8-HpCDF 1,2,3,4,7,8,9-HpCDF	0,01
		OCDF	0,001

(T = tetra, P = penta, Hx = heksa, HP = hepta, O = okta)

▼B

OSA 2

Aineiden ja valmisteiden luokat, joita ei ole erityisesti mainittu osassa 1

Sarake 1	Sarake 2	Colonne 3
Vaaralliset aineet	soveltamisen vähimmäismäärät (tonneina) 3 artiklan 4 kohdassa määritellyille vaarallisille aineille	
	6 ja 7 artikla	9 artikla
1. ERITTÄIN MYRKYLLISET	5	20
2. MYRKYLLISET	50	200
3. HAPETTAVAT	50	200
4. RÄJÄHTÄVÄT (katso huomautus 2) kun aine, valmiste tai esine kuuluu UN-ADR-vaarallisuusluokkaan 1.4	50	200
5. RÄJÄHTÄVÄT (katso huomautus 2) kun aine, valmiste tai esine kuuluu UN-ADR-vaarallisuusluokkaan 1.1, 1.2, 1.3, 1.5 tai 1.6 tai vaaralausekkeeseen R2 tai R3	10	50
6. SYTTYVÄT (kun aine tai valmiste on huomautuksessa 3 a annetun määritelmän mukainen)	5 000	50 000
7a. HELPOSTI SYTTYVÄT (kun aine tai valmiste on huomautuksessa 3 b 1 annetun määritelmän mukainen)	50	200
7b. HELPOSTI SYTTYVÄT nesteet (kun aine tai valmiste on huomautuksessa 3 b 2 annetun määritelmän mukainen)	5 000	50 000
8. ERITTÄIN HELPOSTI SYTTYVÄT (kun aine tai valmiste on huomautuksessa 3 c annetun määritelmän mukainen)	10	50
9. YMPÄRISTÖLLE VAARALLISET, joihin liittyvät seuraavat vaaralausekkeet:		
i) R50 ”erittäin myrkyllistä vesieliöille” (mukaan lukien R50/53)	100	200
ii) R51/53: ”myrkyllistä vesieliöille; voi aiheuttaa pitkäaikaisia haittavaikutuksia vesiympäristössä”	200	500
10. AINEET, jotka eivät sisälly yllä lueteltuihin luokkiin ja joihin liittyvät seuraavat vaaralausekkeet:		
i) R14 ”reagoi voimakkaasti veden kanssa” (mukaan lukien R14/15)	100	500
ii) R29 ”kehittää myrkyllistä kaasua veden kanssa”	50	200

▼B

HUOMAUTUKSET

▼M2

1. Aineet ja valmisteet luokitellaan seuraavien direktiivien ja niiden voimassa olevien säännösten mukaisesti, joilla ne on mukautettu tekniikan kehitykseen:

   vaarallisten aineiden luokitusta, pakkaamista ja merkintöjä koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten lähentämisestä 27 päivänä kesäkuuta 1967 annettu neuvoston direktiivi 67/548/ETY ([1]),

   vaarallisten valmisteiden luokitusta, pakkaamista ja merkintöjä koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten lähentämisestä 31 päivänä toukokuuta 1999 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 1999/45/EY ([2]).

   Niiden aineiden tai valmisteiden osalta, joita ei ole luokiteltu vaarallisiksi edellä mainituissa direktiiveissä, esimerkiksi jätteet, mutta joita kuitenkin on tai todennäköisesti on jossakin tuotantolaitoksessa ja joilla kyseisen tuotantolaitoksen olosuhteissa on tai todennäköisesti on lueteltuja aineita tai valmisteita vastaavia ominaisuuksia suuronnettomuuden mahdollisuuden kannalta, noudatetaan väliaikaiseen luokitteluun sovellettavia menettelytapoja asiaa koskevan direktiivin soveltuvan artiklan mukaisesti.

   Aineisiin ja valmisteisiin, jotka ominaisuuksiensa perusteella voidaan luokitella useampaan kuin yhteen luokkaan, sovelletaan tämän direktiivin osalta alinta vähimmäismäärää. Sovellettaessa huomautuksessa 4 olevaa sääntöä käytetään aina sitä vähimmäismäärää, joka vastaa kyseistä luokitusta.

   Tämän direktiivin soveltamiseksi komissio laatii ja pitää ajan tasalla luettelon aineista, jotka on yhdenmukaisella päätöksellä luokiteltu edellä mainittuihin luokkiin direktiivin 67/548/ETY mukaisesti.

2. ”Räjähtävällä” aineella tai valmisteella tarkoitetaan:

   — ainetta tai valmistetta, joka voi räjähtää iskun, hankauksen, avotulen tai muun syttymislähteen vaikutuksesta (vaaralauseke R2),

   — ainetta tai valmistetta, joka voi räjähtää erittäin helposti iskun, hankauksen, avotulen tai muun syttymislähteen vaikutuksesta (vaaralauseke R3), tai

   — ainetta, valmistetta tai esinettä, joka kuuluu vaarallisten tavaroiden kansainvälisistä tiekuljetuksista 30 päivänä syyskuuta 1957 tehdyn eurooppalaisen sopimuksen (UN-ADR) 1 luokkaan, sellaisena kuin se on muutettuna sekä saatettuna osaksi kansallista lainsäädäntöä vaarallisten aineiden tiekuljetuksia koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 21 päivänä marraskuuta 1994 annetulla neuvoston direktiivillä 94/55/EY ([3]).

   Tämä määritelmä kattaa pyrotekniset aineet, joilla tässä direktiivissä tarkoitetaan aineita (tai aineseoksia), jotka on tarkoitettu muodostamaan lämpöä, valoa, ääntä, kaasua tai savua tai niiden yhdistelmiä itsestään jatkuvilla eksotermisillä kemiallisilla reaktioilla. Jos aine tai valmiste on luokiteltu sekä UN-ADR-luokitusjärjestelmän mukaisesti että vaaralausekkeella R2 tai R3, UN-ADR-luokitus on asetettava etusijalle vaaralausekkeilla luokitteluun nähden.

   Luokan 1 räjähteet luokitellaan luokkiin 1.1—1.6 UN-ADR-luokitusjärjestelmän mukaisesti. Asianomaiset luokat ovat:

([1]) EYVL 196, 16.8.1967, s. 1, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 807/2003 (EUVL L 122, 16.5.2003, s. 36).
([2]) EYVL L 200, 30.7.1999, s. 1, direktiivi sellaisena kuin se on muutettuna komission direktiivillä 2001/60/EY (EYVL L 226, 28.8.2001, s. 5).
([3]) EYVL L 319, 12.12.1994, s. 7, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission direktiivillä 2003/28/EY (EUVL L 90, 8.4.2003, s. 45).

▼M2

Luokka 1.1: ”Massaräjähdysvaaralliset räjähteet (massaräjähdysvaarallinen aine on aine, jossa räjähdys tapahtuu lähes samanaikaisesti koko ainemäärässä).”

Luokka 1.2: ”Sellaiset sirpalevaaraa aiheuttavat räjähteet, jotka eivät ole massaräjähdysvaarallisia.”

Luokka 1.3: ”Räjähteet, jotka ovat palovaarallisia ja joista aiheutuu joko vähäistä räjähdys- tai sirpalevaaraa tai molempia, mutta jotka eivät ole massaräjähdysvaarallisia, ja jotka

a) palaessaan aiheuttavat huomattavasti säteilylämpöä tai

b) palavat yksitellen aiheuttaen vähäistä räjähdys- tai sirpalevaaraa tai molempia.”

Luokka 1.4: ”Räjähteet, joihin liittyy vain vähäinen vaara, jos ne syttyvät tai jos syttymisreaktio alkaa kuljetuksen aikana. Vaikutus pysyy pääasiassa pakkauksen sisällä, eikä vaarallisia sirpaleita tai heitteitä (sinkoutuvia esineitä) ole odotettavissa. Ulkopuolinen palo ei saa aiheuttaa kollin koko sisällön välitöntä räjähtämistä.”

Luokka 1.5: ”Erittäin epäherkät massaräjähdysvaaralliset aineet. Tähän luokkaan kuuluvat räjähdysaineet, jotka ovat niin epäherkkiä, että syttymismahdollisuus tai mahdollisuus palamisen muuttumisesta detonaatioksi normaaleissa kuljetusolosuhteissa on hyvin vähäinen. Vähimmäisvaatimus on, että aine ei saa räjähtää polttokokeessa.”

Luokka 1.6: ”Erittäin epäherkät esineet ja välineet, jotka eivät aiheuta massaräjähdysvaaraa. Esineissä ja välineissä on vain erittäin epäherkkää detonoivaa ainetta ja reaktion tahattoman alkamisen ja leviämisen todennäköisyys on erittäin vähäinen. Vaara rajoittuu yhteen esineeseen ja välineeseen.”

Tähän määritelmään kuuluvat myös esineiden sisältämät räjähtävät tai pyrotekniset aineet tai valmisteet. Jos esineen sisältämän räjähtävän tai pyroteknisen aineen tai valmisteen määrä tunnetaan, kyseinen määrä otetaan huomioon sovellettaessa tätä direktiiviä. Jos määrää ei tunneta, tätä direktiiviä sovellettaessa kohdellaan koko esinettä räjähtävänä.

▼B

3. Syttyvillä, helposti syttyvillä ja erittäin helposti syttyvillä aineilla ja valmisteilla (luokat 6, 7 ja 8) tarkoitetaan

a) syttyviä nesteitä:

kemikaaleja, joiden leimahduspiste on vähintään 21 °C ja enintään 55 °C (vaaralauseke R 10) ja jotka ylläpitävät palamista,

b) helposti syttyviä nesteitä:

1) — aineita ja valmisteita, jotka voivat kuumentua ja lopulta syttyä itsestää joutuessaan kosketukseen ilman kanssa ympäristön lämpötilassa ilman ulkopuolista energiaa (vaaralauseke R 17),

▼M2

— aineita ja valmisteita, joiden leimahduspiste on alempi kuin 55 °C ja jotka paineenalaisina pysyvät nestemäisinä ja jotka tietyissä prosessiolosuhteissa, kuten korkeassa paineessa tai korkeassa lämpötilassa, voivat aiheuttaa suuronnettomuuksien vaaran,

▼B

2) kemikaaleja, joiden leimahduspiste on alempi kuin 21 °C, mutta jotka eivät ole erittäin helposti syttyviä (riskilausekkeen R 11 toinen luetelmakohta),

▼B

c) erittäin helposti syttyviä kaasuja ja nesteitä:

1) nestemäisiä aineita ja valmisteita, joiden leimahduspiste on alempi kuin 0 °C ja kiehumispiste (tai kun kyseessä on kiehumisalue, kiehumisen alkamislämpötila) on normaalipaineessa enintään 35 °C (vaaralausekkeen R 12 ensimmäinen luetelmakohta), ja

▼M2

2) kaasuja, jotka ovat syttyviä joutuessaan kosketukseen ilman kanssa ympäristön lämpötilassa ja ilmanpaineessa (vaaralausekkeen R12 toinen luetelmakohta) ja jotka ovat kaasumaisessa tai ylikriittisessä olomuodossa, ja

3) syttyviä ja helposti syttyviä nestemäisiä aineita ja valmisteita, joita pidetään kiehumispistettään korkeammassa lämpötilassa.

4. Jos tuotantolaitoksessa ei ole yksittäistä ainetta tai valmistetta vähintään kyseisen soveltamisen edellyttämää vähimmäismäärää, käytetään seuraavaa sääntöä sen määrittämiseksi, kuuluuko tuotantolaitos tämän direktiivin asianomaisten vaatimusten soveltamisalaan.

Direktiiviä sovelletaan, jos summa

$q_1/Q_{U1} + q_2/ Q_{U2} + q_3/ Q_{U3} + q_4/ Q_{U4} + q_5/ Q_{U5} +\ldots$ on suurempi tai yhtä suuri kuin 1,

jossa: q_x = tämän liitteen osaan 1 tai 2 kuuluvan vaarallisen aineen x (tai vaarallisten aineiden luokan) määrä,

sekä Q_{Ux} = osan 1 tai 2 sarakkeessa 3 oleva soveltamisen vähimmäismäärä aineen tai luokan x osalta.

Tätä direktiiviä sovelletaan 9, 11 ja 13 artiklaa lukuun ottamatta, jos summa

$q_1/Q_{L1} + q_2/ Q_{L2} + q_3/ Q_{L3} + q_4/ Q_{L4} + q_5/ Q_{L5} +\ldots$ on suurempi tai yhtä suuri kuin 1,

jossa: q_x = tämän liitteen osaan 1 tai 2 kuuluvan vaarallisen aineen x (tai vaarallisten aineiden luokan) määrä,

sekä Q_{LX} = osan 1 tai 2 sarakkeessa 2 oleva soveltamisen vähimmäismäärä aineen tai luokan x osalta.

Tätä sääntöä käytetään myrkyllisyyteen, syttyvyyteen ja ympäristöön kohdistuvaan vaarallisuuteen liittyvien kokonaisvaarojen arviointiin. Siksi sitä on käytettävä kolme kertaa:

a) osassa 1 nimettyjen ja myrkyllisiksi tai erittäin myrkyllisiksi luokiteltujen aineiden ja valmisteiden laskemiseen yhteen luokkiin 1 tai 2 kuuluvien aineiden ja valmisteiden kanssa;

b) osassa 1 nimettyjen ja hapettaviksi, räjähtäviksi, syttyviksi, helposti syttyviksi tai erittäin helposti syttyviksi luokiteltujen aineiden ja valmisteiden laskemiseen yhteen luokkiin 3, 4, 5, 6, 7a, 7b tai 8 kuuluvien aineiden ja valmisteiden kanssa;

c) osassa 1 nimettyjen, ympäristölle vaarallisiksi luokiteltujen aineiden ja valmisteiden (R50 (mukaan lukien R50/53) tai R51/53) laskemiseen yhteen luokkiin 9 i tai 9 ii kuuluvien aineiden ja valmisteiden kanssa.

Asiaa koskevia tämän direktiivin säännöksiä sovelletaan, jos yksikin jollain edellä a, b ja c kohdassa mainitulla tavalla saaduista summista on suurempi tai yhtä suuri kuin 1.

▼B

LIITE II

VÄHIMMÄISTIEDOT, JOTKA ON ESITETTÄVÄ 9 ARTIKLASSA TARKOITETUSSA TURVALLISUUSSELVITYKSESSÄ

I. **Suuronnettomuuksien ehkäisemisen kannalta tarpeelliset tiedot tuontantolaitoksen organisaatiosta ja johtamisjärjestelmästä**

Näistä tiedoista on käytävä ilmi liitteessä III käsitellyt seikat.

II. **Kuvaus tuotantolaitoksen ympäristöstä**

A. Kuvaus alueesta ja sen ympäristöstä, myös maantieteellinen sijainti sekä sääolosuhteita, maaperää, pohja- ja pintavesiä koskevat tiedot sekä tarvittaessa tiedot alueen aikaisemmasta käytöstä.

B. Selostus tuotantolaitoksen laitoksista ja muista toiminnoista, jotka voivat aiheuttaa suuronnettomuuden vaaran.

C. Kuvaus alueista, joihin suuronnettomuus saattaa vaikuttaa.

III. **Laitoksen kuvaus**

A. Kuvaus tärkeimmistä toiminnoista ja tuotteista turvallisuuden kannalta tärkeissä tuotantolaitoksen osissa, suuronnettomuuksien vaaralähteistä ja tilanteista, joissa suuronnettomuus voisi tapahtua, sekä lisäksi kuvaus suunnitelluista toimenpiteistä onnettomuuksien ehkäisemiseksi.

B. Kuvaus prosesseista, erityisesti käyttömenetelmistä.

C. Kuvaus vaarallisista aineista:

1) luettelo vaarallisista aineista, johon kuuluu

— kyseessä olevien vaarallisten aineiden yksilöinti: kemiallinen nimi, CAS-numero, IUPACin mukainen nimi,

— niiden vaarallisten aineiden enimmäismäärät, joita tuotantolaitoksessa on tai voi olla,

2) fysikaaliset, kemialliset ja toksikologiset ominaisuudet ja selostus ihmiselle tai ympäristölle välittömästi tai viivästyneesti aiheutuvista vaaroista,

3) aineen fysikaalinen tai kemiallinen käyttäytyminen normaaleissa käyttöolosuhteissa tai ennakoitavissa olevissa onnettomuusolosuhteissa.

IV. **Onnettomuusriskien tunnistaminen ja analysointi sekä ehkäisemiskeinot**

A. Yksityiskohtainen kuvaus mahdollisten suuronnettomuuksien kulusta sekä siitä, millä todennäköisyydellä ja minkälaisissa olosuhteissa niitä esiintyy, mukaan lukien yhteenveto sekä laitoksen sisällä että sen ulkopuolella esiintyvistä seikoista, jotka voivat vaikuttaa näiden onnettomuuksien syntyyn.

▼M2

B. Arvio kuvattujen suuronnettomuuksien seurausten laajuudesta ja vakavuudesta mukaan lukien kartat, kuvat tai soveltuvissa tapauksissa kuvaukset alueista, joihin tällaiset 13 artiklan 4 kohdan ja 20 artiklan säännösten piiriin kuuluvassa tuotantolaitoksessa mahdollisesti tapahtuvat onnettomuudet saattavat vaikuttaa.

▼B

C. Kuvaus laitosten turvallisuuden takaamiseksi käytettävistä teknisistä tekijöistä ja laitteista.

▼B

V. **Pelastustoimenpiteet onnettomuuksien seurausten rajoittamiseksi**

A. Kuvaus suuronnettomuuksien seurausten rajoittamiseksi laitokseen asennetuista laitteistoista.

B. Hälytyksen ja pelastustoimien organisointi.

C. Kuvaus sisäisestä ja ulkoisesta pelastusvalmiudesta.

D. Yhteenveto yllä A-, B- ja C-kohdissa kuvatuista seikoista, jotka tarvitaan 11 artiklan tarkoittaman sisäisen pelastussuunnitelman laatimiseksi.

▼B

LIITE III

SUURONNETTOMUUKSIEN EHKÄISEMISEN KANNALTA TARPEELLISET TUOTANTOLAITOKSEN ORGANISAATIOTA JA JOHTAMISJÄRJESTELMÄÄ KOSKEVAT 7 ARTIKLASSA TARKOITETUT PERIAATTEET JA 9 ARTIKLASSA TARKOITETUT TIEDOT

Toiminnanharjoittajan laatimia suuronnettomuuksien ehkäisemistoimintaperiaatteita ja turvallisuusjohtamisjärjestelmää toteutettaessa otetaan huomioon seuraavat seikat. Edellä 7 artiklassa tarkoitetussa asiakirjassa esitettävät määräykset pitäisi suhteuttaa tuotantolaitoksessa esiintyvään suuronnettomuuden varaan.

a) Suuronnettomuuksien ehkäisemiseen tähtäävät toimintaperiaatteet pitäisi esittää kirjallisesti, ja niihin pitäisi sisältyä toiminnanharjoittajan vahvistamat suuronnettomuuksien vaaran rajoittamista koskevat yleiset päämäärät ja toimintaperiaatteet.

b) Turvallisuusjohtamisjärjestelmän pitäisi sisältää se osa yleistä johtamisjärjestelmää, johon kuuluu organisaatiorakenne, vastuualueet, käytännöt, menettelyt, menetelmät ja voimavarat, jotka mahdollistavat suuronnettomuuksien ehkäisemistoimintaperiaatteiden määrittelyn ja täytäntöönpanon.

c) Turvallisuusjohtamisjärjestelmän yhteydessä käsitellään seuraavia kysymyksiä:

▼M2

i) Organisaatio ja henkilökunta; kaikilla organisaatiotasoilla suuronnettomuusvaarojen hallintaan osallistuvan henkilöstön tehtäviä ja vastuualueita. Henkilöstön koulutustarpeen määrittämistä ja koulutuksen järjestämistä. Henkilöstön ja tuotantolaitoksessa työskentelevien alihankkijoiden henkilöstön osallistumista.

▼B

ii) Suuronnettomuusvaarojen tunnistaminen ja arviointi; normaalissa tai normaalista poikkeavassa toiminnassa mahdollisesti esiintyvien suuronnettomuusvaarojen järjestelmälliseksi tunnistamiseksi sekä niiden todennäköisyyden ja vakavuuden arvioimiseksi tarvittavien menettelyjen vahvistaminen ja käyttöönotto.

iii) Käytönvalvonta; laitoksen ja sen prosessien sekä laitteiden turvallista käyttöä ja kunnossapitoa sekä seisokkeja koskevien menettelytapojen käyttöönotto ja ohjeiden antaminen.

iv) Muutosten hallinta; menettelyjen vahvistaminen ja käyttöönotto olemassa olevissa tuotantolaitoksissa tehtävien muutosten tai uusien laitosten, prosessien tai varastojen suunnitteluun.

▼M2

v) Suunnittelu hätätilanteiden varalta: sellaisten menettelyjen vahvistaminen ja käyttöönotto, joiden avulla voidaan tunnistaa ennakoitavissa olevat hätätilanteet järjestelmällisen analyysin avulla sekä laatia, harjoitella ja tarkistaa pelastussuunnitelmia ja siten hallita tällaiset vaaratilanteet ja antaa asianomaiselle henkilökunnalle koulutusta. Tämä koulutus koskee kaikkea tuotantolaitoksessa työskentelevää henkilökuntaa, mukaan lukien asiaankuuluva alihankkijoiden henkilöstö.

▼B

vi) Toteutuksen seuranta; sellaisten menettelyjen vahvistaminen ja käyttöönotto, joilla voidaan jatkuvasti arvioida toiminnanharjoittajan suuronnettomuuksien ehkäisemiseksi antamien toimintaperiaatteiden ja turvallisuusjohtamisjärjestelmien toteutumista sekä tutkinnan ja korjaavien toimintojen menettelyt siinä tapauksessa, että näitä tavoitteita ei saavuteta. Näihin menettelyihin pitäisi kuulua toiminnanharjoittajien ilmoitusjärjestelmä suuronnettomuuksista tai täpärästi vältetyistä onnettomuuksista, varsinkin jos turvallisuustoimissa on ollut puutteellisuuksia, sekä niiden tutkinta ja seurantamenettelyt ottaen huomioon aiemmat kokemukset.

▼B

vii) Tarkistus ja arviointi; sellaisten menettelyjen vahvistaminen ja käyttöönotto, joilla voidaan säännöllisin väliajoin järjestelmällisesti arvioida suuronnettomuuksien ehkäisemistoimintaperiaatteita sekä turvallisuusjohtamisjärjestelmän tehoa ja asianmukaisuutta. Ylemmän johdon tekemä kirjallinen arviointi toimintaperiaatteiden ja turvallisuusjohtamisjärjestelmän toteuttamisesta ja niiden saattamisesta ajan tasalle.

▼B

LIITE IV

TIEDOT, JOTKA ON ESITETTÄVÄ 11 ARTIKLASSA TARKOITETUISSA PELASTUSSUUNNITELMISSA

1. **Sisäiset pelastussuunnitelmat**

   a) Niiden henkilöiden nimet ja tehtävät, joilla on valtuudet käynnistää pelastustoimet ja jotka ovat vastuussa laitoksen sisäisistä pelastustoimista.

   b) Sen henkilön nimi ja tehtävät, joka vastaa yhteyksistä ulkoisesta pelastussuunnitelmasta vastaaviin viranomaisiin.

   c) Kuvaus toimista, joihin on ryhdyttävä tilanteen tai tapahtuman hallitsemiseksi ja sen seurauksien rajoittamiseksi, jokaisen ennakoitavissa olevan tilanteen tai tapahtuman osalta, joka voisi merkittävästi vaikuttaa suuronnettomuuden syntymiseen; kuvauksessa on selostettava myös turvallisuuslaitteet ja käytettävissä olevat voimavarat.

   d) Alueella oleviin ihmisiin kohdistuvien vaarojen rajoittamiseen tähtäävät toimet, mukaan lukien hälytysjärjestelmä ja ohjeet käyttäytymisestä hälytyksen sattuessa.

   e) Millä tavalla onnettomuuden sattuessa ilmoitetaan nopeasti ulkoisen pelastussuunnitelman aloittamisesta vastaaville viranomaisille, millaisia tietoja annetaan välittömästi ja miten yksityiskohtaisempia tietoja toimitetaan sitä mukaa kuin niitä saadaan.

   f) Millä tavalla henkilökuntaa koulutetaan tehtäviin, jotka heidän edellytetään suorittavan, ja tarpeen vaatiessa tämän toiminnan yhteensovittaminen ulkoisen pelastuspalvelun kanssa.

   g) Millä tavalla alueen ulkopuolella tehtäviä pelastustoimia tuetaan.

2. **Ulkoiset pelastussuunnitelmat**

   a) Niiden henkilöiden nimet ja tehtävät, joilla on valtuudet käynnistää pelastustoimet, ja niiden henkilöiden nimet, joilla on valtuudet johtaa ja sovittaa yhteen alueen ulkopuolella tehtäviä toimia.

   b) Millä tavalla mahdollisista onnettomuuksista saadaan tieto nopeasti, miten hälytykset annetaan ja miten apua kutsutaan.

   c) Miten ulkoisen pelastussuunnitelman toteuttamiseksi tarvittavat voimavarat sovitetaan yhteen.

   d) Miten alueella toteutettuja pelastustoimia tuetaan.

   e) Miten alueen ulkopuolella toteutetaan pelastustoimia.

   f) Miten väestölle annetaan tarkkoja tietoja onnettomuudesta ja millaista käyttäytymistä väestön pitäisi noudattaa.

   g) Miten huolehditaan tiedottamisesta muiden jäsenvaltioiden pelastusviranomaisille sellaisen suuronnettomuuden sattuessa, jolla voi olla vaikutuksia yli valtion rajojen.

▼B

LIITE V

TIEDOT, JOTKA ON 13 ARTIKLAN 1 KOHDAN MUKAISESTI ILMOITETTAVA YLEISÖLLE

1. Toiminnanharjoittajan nimi ja tuotantolaitoksen osoite.

2. Tietoja antavan henkilön nimi ja asema.

3. Vahvistus siitä, että tuotantolaitoksen on noudatettava tämän direktiivin soveltamisesta johtuvia säännöksiä ja hallinnollisia määräyksiä ja että 6 artiklan 3 kohdassa säädetty ilmoitus sekä 9 artiklan 1 kohdassa säädetty turvallisuusselvitys on toimitettu toimivaltaiselle viranomaiselle.

4. Selkeästi laadittu selostus tuotantolaitoksen toiminnasta tai tominnoista.

5. Tuotantolaitoksessa olevien suuronnettomuuden vaaraa aiheuttavien aineiden ja valmisteiden yhteinen nimitys tai, liitteen I osassa 2 mainittujen vaarallisten aineiden ollessa kyseessä, yleisnimi tai vaaran yleisluokka, sekä maininta näiden aineiden pääasiallisista vaarallisista ominaisuuksista.

6. Yleisiä tietoja suuronnettomuuksien vaarojen luonteesta, mukaan lukien niiden mahdolliset vaikutukset väestöön ja ympäristöön.

7. Asianmukaiset tiedot siitä, miten onnettomuusalueella olevaa väestöä varoitetaan onnettomuudesta ja miten se pidetään suuronnettomuuksissa tapahtumien tasalla.

8. Asianmukaiset tiedot siitä, mihin toimiin onnettomuusalueella olevan väestön on ryhdyttävä ja miten sen on käyttäydyttävä suuronnettomuuden tapahtuessa.

9. Vahvistus siitä, että toiminnanharjoittajalla on velvollisuus ryhtyä asianmukaisiin toimiin alueella ja erityisesti ottaa yhteys pelastustoimeen, jotta suuronnettomuuksissa voidaan toimia asianmukaisesti ja minimoidaan niiden seuraukset.

10. Maininta ulkoisesta pelastussuunnitelmasta onnettomuusalueen ulkopuolelle ulottuvien seurausten hallitsemiseksi ja kehotus noudattaa kaikkia pelastustoimen antamia ohjeita tai käskyjä onnettomuuden tapahtuessa.

11. Täsmennykset siihen, miten muita asiaa koskevia tietoja saa, sikäli kuin ne eivät ole kansallisen lainsäädännön mukaan luottamuksellisia.

▼B

LIITE VI

PERUSTEET, JOIDEN NOJALLA KOMISSIOLLE ON TEHTÄVÄ 15 ARTIKLAN 1 KOHDAN MUKAINEN ILMOITUS ONNETTOMUUDESTA

I. Komissiolle on ilmoitettava kaikki alakohdassa 1 tarkoitetut onnettomuudet sekä onnettomuudet, joilla on vähintään yksi jäljempänä 2, 3, 4 tai 5 alakohdassa mainituista seurauksista.

1. **Onnettomuuteen liittyvät aineet**

Tulipalot, räjähdykset tai vahingossa tapahtuneet vaarallisen aineen päästöt, joissa esiintyy kyseessä olevaa ainetta vähintään 5 prosenttia liitteen I sarakkeessa 3 mainitusta vähimmäismäärästä.

2. **Henkilö- tai omaisuusvahingot**

Vaarallisista aineista suoranaisesti aiheutunut suuronnettomuus, joka on johtanut johonkin seuraavista tapahtumista:

— kuolemantapaus,

— kuusi henkilöä on loukkaantunut tuotantolaitoksen tiloissa ja ollut sairaalahoidossa vähintään 24 tuntia,

— yksi henkilö tuotantolaitoksen ulkopuolella on joutunut sairaalahoitoon vähintään 24 tunniksi,

— tuotantolaitoksen ulkopuolella sijaisev(i)a asunto(ja) on vahingoittunut ja tullut käyttökelvottomaksi/käyttökelvottomiksi onnettomuuden johdosta,

— henkilöitä on jouduttu evakuoimaan tai heitä on käsketty pysymään sisä- tai suojatiloissa vähintään kahden tunnin ajan (henkilöä × tuntia): luvun on oltava vähintään 500,

— juomavesi, sähkö, kaasu tai puhelin on ollut poikki yli kaksi tuntia (henkilöä × tuntia): luvun on oltava vähintään 1 000.

3. **Välittömät ympäristövahingot**

— *pysyvät tai pitkäaikaiset ympäristövahingot maa-alueilla*

— vähintään 0,5 ha ympäristön tai suojelun kannalta tärkeää, lainsäädännöllä suojeltua luonnonsuojelualuetta,

— vähintään 10 ha muuta aluetta mukaan lukien maatalouskäytössä olevat alueet,

— *huomattavat tai pitkäaikaiset vahingot vesistössä tai meriympäristössä* ([1])

— vähintään 10 km joesta tai kanavasta,

— vähintään 1 ha järvestä tai lammesta,

— vähintään 2 ha suistoalueesta,

— vähintään 2 ha rannikoista tai merestä,

— *huomattavat pohjavesivahingot* ([1])

— vähintään 1 ha.

4. **Omaisuusvahingot**

— tuotantolaitokselle aiheutuneet omaisuusvahingot: vähintään 2 miljoonaa ecua,

— tuotantolaitoksen ulkopuoliset aineelliset vahingot: vähintään 0,5 miljoonaa ecua.

([1]) Vahinkoa arvioitaessa voidaan tarvittaessa viitata direktiiveihin 75/440/ETY, 76/464/ETY ja tiettyjä aineita koskevista sovellutuksista annettuihin direktiiveihin 76/160/ETY, 78/659/ETY, 79/923/ETY tai LC 50 -arvoon vahinkoja kärsineiden ympäristöjen edustavien lajien osalta, kuten ne on määritelty ”ympäristölle vaarallinen” -perusteesta annetussa direktiivissä 92/32/ETY.

▼B

5. **Rajojen yli ulottuvat vahingot**

Vaarallisesta aineesta suoranaisesti aiheutunut vahinko, jonka vaikutukset ulottuvat kyseessä olevan jäsenvaltion alueen ulkopuolelle.

II. Komissiolle olisi lisäksi ilmoitettava sellaisista onnettomuuksista ja ”läheltä piti” -tilanteista, joilla jäsenvaltiot arvioivat olevan erityistä teknistä merkitystä suuronnettomuuksien estämiselle ja niiden seurauksien rajoittamiselle, vaikka ne eivät noudattaisi yllä mainittuja määrällisiä arviointiperiaatteita.